

POSTÁS DOLGOZÓ

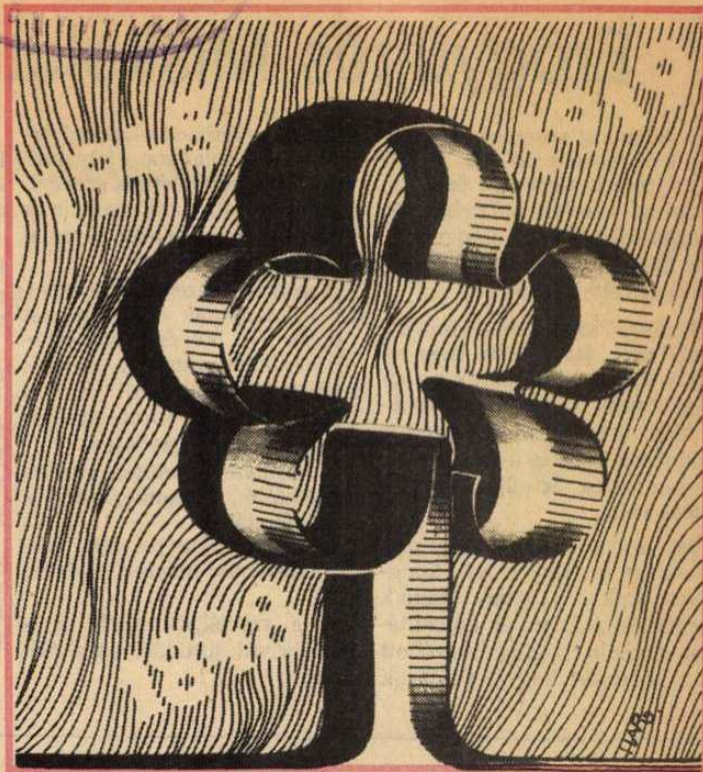
A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXXII. ÉVFOLYAM

3. SZÁM

1987. MÁRCIUS

ÁRA: 2 FORINT

Bizalmitestületi ülések előtt a bérfejlesztés

Az éves feladatokat és végrehajtásuk feltételeit tárgyaló testületi üléseknek mindig is központi témája volt — érthető módon — s várhatóan marad is egy-egy időszak bérfelhasználási lehetősége. Korábban is jellemző volt az a törekvés és szándék, hogy a feladatok súlya és a bérfelhasználási lehetőség között valamiféle összhang teremthető. Ez azonban a bérelőosztás kialakult mechanizmusa

miatt — csak esetleges és következtetnien lehetett.

Kedvező irányú elmozdulást jelentett a belső érdekeltiségi és szabályozási modell kísérleti bevezetése, de igazán döntő változást az 1987-ben bevezetett bérfelhasználási elvek jelenthettek. Ez gyökeres szemlélet- és gondolkodásváltozást követel meg valamennyi postaszervtől, de igazán valamennyi postás dolgozótól.

Az új bérpolitika

Az 1987. évi bérpolitikát meghatározta:

- egyrészt a népgazdaság keresetszabályozása által a posta számára engedélyezett keresetnövelési lehetőség;

- másrészt az az eltökélt szándék, hogy a VII. ötéves terv közösen elfogadott bérpolitikai irányelveivel összhangban az éves bérfelhasználás:

- támogassa a szolgáltatások tervezett színvonalon történő hatékonyabb végzését,

- segítse elő a kiemelt távbeszélő-fejlesztés megvalósítását,

- fejtsen ki kényszerítő erőt és kellő anyagi érdekeltiséget a gazdálkodó szervezetek eredményességének, hatékonyságának növelésére,

- segítse a racionális létszámgazdálkodást, olyan anyagi ösztönzést teremtve, hogy csak a termelékenységi követelményekkel összhangban nőjön a létszám, illetve ahol a feadatok szükségessé teszik, ott lehessen létszámot növelni,

- juttassa érvényre a teljesítményvet.

Ami a posta 1987. évi keresetpozícióját illeti, ismeretes, hogy a központi szabályozásban lévő szervezetekre az adómentes keresetfejlesztés általános mértéke 2 százalék. Ehhez — tekintettel a posta bérhelyzetére és a VII. ötéves tervi kiemelt távközlés-fejlesztési programra — további 2,5 százalékos, azaz összesen 4,5 százalékos adómentes lehetőséget kapott. A szabályozás további 1 százalékos adózott növelést tesz lehetővé, amennyiben a gazdálkodás, az elért gazdasági eredmény az adóalapot ehhez megteremti.

Ez összességében 5,5 százalékos keresetfejlesztés, ami meg egyezik a népgazdaság egészében prognosztizált mértékkel. Amennyiben az 1 százalék adós fejlesztéssel élni tud a posta, úgy az 1987. évi várható keresetszínvonal 81 253 Ft/fő, a bér-színvonal pedig 76 462 forint lesz.

A fentiek túlmenően a posta lehetőséget kapott arra, hogy a korszerű távbeszélő-technika alkalmazásával együttjáró struktúraváltozással (magasabb képzettségi igény) is összefüggő létszámnövelés postai átlagot meghaladó kereseti igényét báziskorrekcióként elszámolhatja.

Az előzőekben vázolt követelményt egy négyelemes relatív

belső bérszabályozás hivatott teljesíteni.

Az egyes elemek:

A kiemelt távközlésfejlesztés szolgáló rendszer

Az a cél, hogy a távbeszélő-fejlesztés megvalósítását szolgáló feladatoknak a programban meghatározott határidőre történő elvégzését ösztönözze, és segítse elő a szükséges munkaerő-kapacitás megteremtését. Átfogja a fejlesztési folyamat — tervezés, beruházás, kivitelezés, majd a beruházást követő üzemeltetés — egészét, és a teljesítésben meghatározó anyagellátást is. A fejlesztési munka eredményének legkézenfekvőbb mutatója az állomásbeparkolás. Ugyanakkor a feladatok (például hálózatépítés) nemcsak a tárgyévi állomásbeparkolást szolgálják, hanem jelentős mértékben a következő évet is előkészítik. Ezek elmáradása veszélyeztetheti a következő évi teljesítést. Ezért célszerű a postaszervek elfogadott témajegyzékében szereplő építési feladatok teljesítésének értékelése is.

Az éves fejlesztési feladatok teljesítéséhez a területi igazgatóságoknál a mindenkori feladat nagysága szerint eltérő mértékű, átlag 1 százalék, a műszaki postaszerveknél (RTV, HTI, TIG, KTH, PÉÜ) 1,5 százalék, az anyagellátást végző PAÉH-nál szintén 1,5 százalék, az egész ötéves program szempontjából 1987-ben meghatározott előkészítő tevékenységet el látó POTIBER-nél 5 százalék bérnövelési lehetőség kapcsolódik.

A területi igazgatóságoknál az elérhető bér fele az előírt állomásbeparkoláshoz, a másik fele az építési tevékenységhez kapcsolódik. A többen a speciális jellegnek megfelelően vannak a feltételek meghatározva (például átviteltechnika, mikrohullámú gerinchálózat stb.). Az engedélyezett bérnövekedés 100 százalékos teljesítéshez kapcsolódik, alacsonyabb teljesítés esetén ez arányosan csökken. Másrészt az így elnyerhető bér 25 százaléka nem bázisban maradó, tehát bérfejlesztésre nem, csak ösztönzésre mozgóbéreként használható fel. Ezt a hányadot a postaszerv a következő években is megkapja mozgóbéreként, de csak a negyedik évben, 1990-ben a teljes ötéves program teljesítésével épül be a bázisba, használható fel tehát alapbérítésre.

A telefon-telex állomások mielőbbi bekapcsolása a posta érdekében is, ezért a terven felüli bekapcsolást 700 forint/állomás bérrel honorálja a rendszer.

A forgalmi terület termelékenységének javítását szolgáló rendszer
(területi igazgatóságok + Budapesti Postaigazgatóság)

A fő cél a jobb munkaszervezésre, a takarékos létszámfelhasználásra és költségkímélésre való ösztönzés, csak a forgalom növekedése által indokolt létszámnövekedés valósuljon meg, és legyen szorosabb a kapcsolat a bérfejlesztés és a teljesítmények között.

Termelékenységi mutatóként a létszámfelmérésből kapott egy főre jutó, a pótidőktől megtisztított percérték, mint hasznos teljesítményt kifejező normaidő szerepel. Ez igazgatóságként más és más, amit elsősorban az eltérő sajátosságok (például kishivatali arány, támpontos kézbesítés, nem normált területen foglalkoztatott forgalmi létszám stb.) indokolnak. A relatív szabályozás a következőképpen működik: ha a saját bázishoz viszonyítva a percszám 2 százalékkal javul, ehhez 0,5 százalékos bérfejlesztés tartozik. További, maximum 0,5 százalékos bér nyerhető el a mutató szintén 0,5 százalékos növekedésével, azaz 0,1 javuláshoz 0,1 százalékos bér jár. Összesen tehát 2,5 százalékos termelékenységimutató-javulással 1 százalék bér nyerhető el. Ha a postaszerv nem éri el a 2 százalékos termelékenységjavulási küszöböt, vagy meghaladja a 2,5 százalékokat, nem vész el az elért és 1987-ben díjazott javulás, az átvihető a következő évre.

A rendszer lényeges eleme a szolgáltatás minőségi színvonalának a tartása. Ha nem éri el a postaszerv a minőségi mutatók előírt szintjét, a meghatározott rend szerint az elért bérfejlesztés mértéke csökken. Szűs értékként valamennyi minőségi mutató nem teljesítése 0,5 százalékos bérfejlesztés-csökkenést von maga után.

Az adózott 1 százalékos bérfejlesztés feltétele

A korábbi gyakorlattól eltérően az adós bérfejlesztés kezelése nem központilag történik. Megvalósításának lehetősége a belső érdekeltiséggel van összekapcsolva. Alapfeltétele az, hogy a postaszerv megfelelő nyereségtömeget állítson elő. A szabályozásban ez úgy jelen

nik meg, hogy a postaszerv által képzett dolgozói érdekeltiségek el kell érnie a bérköltség 4,2 százalékát, innen minden egyes tizedszázalék-növekedéshez egy tized bérnövelés kapcsolódik. A felső határ 1 százalék bér lehet, amit tehát az érdekeltiség 5,2 százalékos bérköltségi szintjén érnek el.

A központival szemben az egyedi szabályozás előnye, hogy:

- növeli a postaszervek gazdálkodási felelősségét és önállóságát,

- felerősíti a nyereségérdekeltséget,

- tényleges eredmény esetén enged csak több bért felhasználni.

A korszerű technikával kapcsolatos létszámnövelés támogatása

A kiemelt távközlés-fejlesztési program nemcsak az e területen dolgozók létszámának növelését igényli, hanem — a korszerű digitális technika térhódításával egyidejűleg — jelentős struktúraváltással is jár. A létszámnövelés eltolódik a kvalifikált szakmai ismeretekkel rendelkező szakemberek irányába. E szakemberekből hiány van a munkaerőpiacon, megszerzésükre így csak az átlagosnál magasabb megfizettség esetén lehet a postának esélye. Az átlagost meghaladó kereseti igény finanszírozása központiilag történik úgy, hogy a meghatározott munkakörökben a létszámnövekedéshez (1986. december 31-i létszám — 1987. január 1-jei létszám) dolgozónként fizikai területen 12 000 forint/év/fő, szellemi foglalkoztatottaknál pedig 24 000 bérkorrekció lesz elismervé.

A relatív elemek mellett központi bérintézkedés rendkívül szűk körben lesz. A legjelentősebb a „K” pótlék 500 forintról 1000 forintra történő emelése (1987. január 1-jei hatállyal).

A távközlés-fejlesztési, illetve forgalmi relatív szabályozásba besorolt postaszervek 2,18 százalékos, a többiek 2,8 százalékos feltételhez nem kötött induló bérfejlesztéssel számolhatnak, s ehhez jönnek a feltételhez kötött relatív növelési lehetőségek. Alapfeltétele az, hogy a postaszerv megfelelő nyereségtömeget állítson elő. A szabályozásban ez úgy jelen

Szakszervezeti vélemények

Valamennyi postaszervre érvényes szempont, hogy az MT—SZOT-ajánlásnak megfelelően alapbérrel csak 1987. április 1-jétől valósulhat meg. Az első negyedévében csak teljesítmény- és feladatarányos, illetve a KSZ-kötelezettségek szerinti bér áramolhat ki. Emellett a relatív szabályozás csak a

bér elnyerésének a feltételeit határozza meg, a postaszervben belüli konkrét felhasználásra nincs semmilyen előírás.

Összességében néhány szakszervezeti megállapítás (elnökségi és kv-ülés) a közösen elfogadott új bérelőosztási elvekről:

1. A szervezetskorszerűsítés-nél az egyik elfogadott alapelv

a postaszervek önállóságának növelése, a belső demokrácia szélesítése volt. A rendelkezésre álló bérfejlesztés 90 százaléka postaszervi hatáskörbe került. Másrészt a nagyságrend a kollektív egészének vállalkozókészségétől, teljesítményétől függ, belső felosztása az érdekegyeztető fórum hatáskörébe tartozik.

2. A posta maximálisan elegendő a népgazdasági igényeknek, hiszen csak az elvégzett munkát ismeri el, s a feladatok megvalósulásának arányában engedi a keresetek javulását.

3. Érvényre juttatja a posta egészének az érdekeit (hatékonyságjavulás, a felvállalt fejlesztési feladatok maradéktalan teljesítése, költségérzékenység stb.). Az érdekeltiségi rendszer-

rel azonos irányban működve, kölcsönösen erősíti a két rendszer egymásra hatását, igazán szét sem választhatók.

4. Vállalja a súlypontképzéssel járó feszültséget, azaz azon területekre enged nagyobb bért áramolni, ahol a posta jövője, gazdálkodása szempontjából meghatározó, érdemi cselekvési lehetőség van. Ez azzal jár, hogy egyes területek, postaszervek az átlag alatti lehetőséget kapnak. Nem arról van szó, hogy munkájukat, tevékenységüket bárki is leértékelné, hanem arról, hogy a kiemelt, ha úgy tetszik, a jelen helyzetben „progresszív” területek tudnak olyan pozíciót teremteni a posta egésze számára, amely végül is távlatban minden postaszerv, minden postás dolgozó pozícióját, helyzetét javítja.

Közgazdasági szabályozók

A szabályozás elve változatlan az idén is. Az érdekeltiség alapjúl szolgáló, a postaszervek által betervezett nyereség és a szabályzóban szereplő postaszervi szorzószám szorzatának eredménye a saját döntésű érdekeltiségi alap. Ennek általánosan 30 százaléka (ettől eltérő szorzó is lehet a postaszervi sajátosságok alapján), de maximum az 1987. évi bérköltség 6 százaléka lehet dolgozói érdekeltiség.

Konstruktív változás csak a HTI-nél történt, közelítve gazdálkodási feltételeit a többi igazgatósághoz.

A segédmutatók terén változás történt a múlt évhez képest.

○ Változatlanul kiemelt figyelmet fordít a szabályozás a szolgáltatások minőségi színvonalára. A mutatók teljesítésétől függően a nyereség ± 20 százalékkal módosulhat.

○ Megszűnt a korábbi — kevésbé értékelhető — szociális terv teljesítéséhez kötött tényező (megjelent a vezetői érdekeltiségekben).

Új mutatókat vezettek be:

- termelékenységi (árbevétele/bérköltség) korrekció,

- hatékonysági (árbevétel/költség) korrekció.

A két mutató ellentétes irányba mozdítja el a számítás alapjúl szolgáló nyereséget. A saját bázisához képest méri a postaszerveket úgy, hogy a postaszintű mutatókhoz képest magasabb termelékenységi mutató esetén minden 0,1 százalékpont 0,8 százalékkal emeli a nyereséget, maximum 20 százalékos mértékig; alacsonyabb hatékonysági mutató esetén minden 0,1 százalékpont 0,8 százalékkal csökkenti a nyereséget, maximum 20 százalékos mértékig. A postaszintű mutató elérése esetén 0 százalék a változás.

Mind a bér, mind a közgazdasági szabályozás rövid, egyszerűsített bemutatása is elegendő talán annak a tételnek az elfogadásához, hogy sem az érde-

keltséget, sem a bérfejlesztést nem lehet elválasztani a postaszerv éves célkitűzéseitől, tervfeladataitól. Ha valaha, akkor most csak együtt, egységes gondolkodás mellett lehet e témákat tárgyalni. A kiindulópont a terv, s ezen belül a gazdálkodás hatékonysága lehet, hiszen ez most már nemcsak az érdekeltiséget, hanem a felhasználható bérlehetőséget is egyértelműen meghatározza.

Mint minden szabályozó, a belső postai is úgy funkcionál, hogy a postaszintű érdeket kifejező tényezőket preferálja. Tehát a postaszerveknek elemi érdekük fűződik ahhoz, hogy felmérjék e tényezőket, és számba véve lehetőségeiket, belső tartalékaikat a kollektíva számára a szabályozás adta lehetőséget maximálisan kihasználják. Két dolgot itt mindenképpen figyelembe kell venni:

○ A teljes folyamat nem tartható kézben, egy egészséges mértékű rizikót vállalni kell;

○ ez nem egyszemélyes vagy néhány személyes akció, az egész kollektívának vállalnia kell konkrét feladatokat, az eddigiekhez képest feszítések, ismerve a teljesítéshez fűződő kisebb-nagyobb csoport- vagy akár a személyes érdekeket is.

Mindehhez elengedhetetlen a feladatoknak, az igényeknek az egyes üzemekre, hivatalokra való megfogalmazása. Kevés az igazgatósági, postaszervi szintű tényezők számszerűsítése. Tudnia kell minden kisebb-nagyobb kollektívának, miként függ az ő munkájuktól az egész postaszerv érvényesülése, pozíciója.

Csak ilyen gondolkodás esetén válhat a bizalmitestületi ülés igazi érdekűköztető és egyeztető fórummá, csak így teremthető meg a vezetéstől a végrehajtásban dolgozóig az egységes gondolkodás, a vállalkozás valamit valamiért szellem, és hasznosítható a minden szempontból egyirányba mutató érdekeltiség ösztönző ereje.

Ritter Péter

Erőgyűjtés Miskolctapolcán

A központi vezetőség szervezésében február 16—20. között a Debreceni, Miskolci, Szegedi, valamint a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság TSZB alapszervezeti titkárai továbbképző tanfolyamon vettek részt.

Kedvező időpontban van ez a tanfolyam, fogalmazta meg az egyik titkár, felfoghatjuk alapozó tábornak is az embert próbáló feladatok előtt. Az elhangzott előadások célja is a felkészítés, iránymutatás, az eligazodás segítése volt.

Mi ma a szakszervezet feladata, itt és most a XII. kongresszusunk határozatainak megvalósításában. A konzultációk egyikén megfogalmazódott az a gondolat, hogy a Postások

Szakszervezetének alapvető érdekvédelmi feladata a folyamatos munka feltételeinek szorgalmazása, a munka akadályainak feltárása, a megoldási javaslatok megtevése.

A szakszervezeti tisztségviselők munkájának centrumában a posta VII. ötéves terve, a helyi feladatok segítése, az azok melletti kiállás legyen!

Az előadások során értékes információk hangzottak el

O szakszervezetünk szervezeti életéről, az agitációról és a propagandáról;

O az alapszervezetek gazdálkodásának időszerű feladatairól;

O a szociálpolitikáról és a bérben kívüli juttatások alakulásáról;

O a postai tervkészítés folyamatáról, a VII. ötéves terv bér- és jövedelempolitikájáról, a relatív bérszabályozásról;

O a jogsegélyszolgálatról, az ifjúsági tanácsok, tagozatok megválasztásának tapasztalatairól;

O a szakszervezeti kádermunkáról.

A zárónapon, pénteken főrummal fejeződött be a tanfolyam. A fórum vendége volt főtitkárunk, *Gricserné Heszky Enikő*.

A fórum, a tanfolyam résztvevői és a főtítár közötti több mint 2 órás párbeszéd hasznos utra való és méltó befejezése volt a tanfolyamnak.

M. F.

Mit tehetnek a postások a békéért?

A közelmúltban munkatársnőmmel, *Molnár Jánosné* szbtkárral részt vehettünk a XI. országos békekonferencián Budapesten. Mindkettőnknek nagy élményt nyújtott, mert ilyen komoly tanácskozáson, amelyen 1200 ember vett részt, még nem voltunk. A 19 megyei béketanács tagjai és küldöttei egy emberként képviselték az ország békeszerető és békét akaró népét a plenáris ülésen. Az értékes felszólalásokból sokat tanultunk, amit majd saját közösségünkben és városunkban szeretnénk hasznosítani.

A béke ügye a postások ügye is, mert csak békében valósíthatjuk meg azt a hatalmas fejlesztési programot, amely előtt a magyar távbeszélő-hálózat áll. Mi is csak békében tudunk dolgozni, s ha munkánk jellege miatt nem is vehetünk részt minden békeakcióban, de a hírközlés egyik fontos láncszeme-

ként naponta részt veszünk a békemunkában.

A béke sokszor kis dolgokon múlik. Legelső a családi, a munkahelyi béke. Ha nem agresszíven válaszolunk egy türelmetlen kérdésre a vonal túl-só végén levő ideges hangra, máris a békés egymás mellett élést támogatjuk. S ez mutat utat a tágabb értelemben vett békéhez, ami végül is a világbéke gondolatához vezet.

Postán dolgozó szaktársaink a különösen nehéz helyzetekben is helytálltak. Bizonyítja ezt, hogy a januári hóvihár ideje alatt sem volt a körzetünkben zárt postahivatal. Hírt adhattak feletteseiknek a munkából, iskolából kényszerűen távolmaradók, s az eltávozásból visszainduló, de közlekedési nehézségek miatt késve érkező katonák éjszaka is bármilyek segélykérő állomásról értesíthették parancsnokságukat.

Mindezt tapasztalatból tudom, s azt hiszem, mindannyian megtettük, amit a lakosság várt tőlünk. Különösen nehéz munkájuk volt kézbesítőinknek, akik sokszor a mély hóban vitték a súlyos táskákat. Azt hiszem, ez minden megyében így volt, s a döntő többség ezután is helytáll munkaterületén. Ha mindnyájan csak egy kicsivel is többet teszünk egymásért, azal már a munka teljesítményén is javítunk.

Ugyanez vonatkozik a békemunkára. A nukleáris katasztrófától mindannyian rettegünk, féltjük gyermekeink jövőjét, de ha békében akarunk élni, azért még jobban, még eredményesebben kell dolgoznunk. Bízunk abban, hogy ha hazánk, s a világ valamennyi békeszerető népe összefog, nem takarja el az éltető napfényt előlünk az atomfelleg.

Horváth Nándorné

IDŐSZERŰ KÉRDÉSEK

Hogyan módosult a szabadságolások rendje?

A Munka Törvénykönyvének a szabadság kiadására vonatkozó szabályát a Minisztertanács múlt év októberében módosította. Azóta is több kérdés, észrevétel érkezett a Postások Szakszervezetéhez. Úgy tűnik, hogy bizonyos zavar keletkezett a szabadságolások terén. A módosítás helyes értelmezése céljából nézzük meg, hogy konkrétan mit változtatott meg a minisztertanács rendelet a szabadságolások kiadásánál?

Egybefüggően a kétharmad

Először is megnövelte az egybefüggően kiadandó szabadságnak számát. Eddig ez 10 nap volt. A rendelet ezt a mértéket felemelte, s az évi szabadság kétharmadában határozta meg. A kétharmados részarány kiszámításánál figyelmen kívül kell hagyni a gyermekek után járó pótszabadságot. Például akinek az évi szabadsága 22 nap, annak egybefüggően 14 napot kell kivennie. (A számításnál keletkezett töredéknapt minden esetben lefelé kell kerekíteni.)

Ez a módosítás a szabadság alapcéljának megvalósítása irányába hat, egybeesik a szabadság valódi céljával, azaz, hogy a szabadság elsősorban — s alapvetően — a dolgozó pihenését kell, hogy szolgálja, elősegítve munkaerejének regenerálódását. Ehhez pedig hosszabb időre van szükség.

Áthúzódo szabadság

A másik lényegesebb módosítás a tárgyévben ki nem adott, a következő évre áthúzódo szabadságok kiadásával kapcsolatos. Eddig a bármilyen okból ki nem adott szabadságot a következő évben az akadályoztatás megszűnését követő 30 napon belül kellett kiadni.

A módosítás különbséget tesz abban, hogy a szabadságot munkatorlódás vagy a dolgozó betegsége, illetve személyét érintő más elháríthatatlan akadály miatt nem lehetett a tárgyévben kiadni. (Megjegyezzük: az nem új rendelkezés, hogy az évi rendes szabadságot az esedékesség évében kell kiadni. Ez eddig is így volt.)

Ezután a munkatorlódás miatt tárgyévben ki nem adott szabadságot a következő év március 31-ig ki kell adni. Ez alapvetően a munkáltató hatáskörét korlátozza. Szabadság nem vesztet el, tehát a feladatok végrehajtását úgy kell megszervezni, hogy eddig az időpontig valamennyi dolgozó kivehesse szabadságát.

Személyes akadályoztatás (betegség, szülési szabadság, gyermekgondozási díjban való részesülés, hosszabb tanfolyamon való részvétel stb.) miatt adott szabadságok tekintetében ugyanúgy kell eljárni, mint korábban.

Szabadságolási terv

A harmadik tényező, amiről még feltétlenül beszélünk kell, nem is nevezhető módosulásnak. Ugyanis a miniszterta-

nács rendelet csak hangsúlyozni kívánta a szabadságolási terv készítésének fontosságát. A munkáltatóknak — termelési, gazdálkodási és egyéb feladataik zavartalan teljesítése céljából — eddig is el kellett készíteniük szabadságolási tervüket.

A szabadságolási terv összeállítása előtt a munkáltató azonban köteles a dolgozót meghallgatni, s indokolt kívánságára (üdüli fő beutaló, gyermek bölcsődei, óvodai szünete stb.) a lehetőségekhez képest figyelemmel lenni.

Továbbra is érvényben maradt az Állami Bér- és Munkügyi Hivatalnak az a rendelkezése, hogy a szabadság kiadásának időpontját a dolgozóval legkésőbb a kiadás előtt egy hónappal közölni kell, továbbá a kiadás időpontját a munkáltató csak a dolgozóval történő előzetes megállapodás vagy rendkívüli ok miatt változtathatja meg. Ezek a korlátozó rendelkezések segítik azt, hogy a dolgozó — családi és egyéb körülményeinek szervezésével, alakításával — fel tudjon készülni szabadságának zavartalan eltöltésére, a pihenésre.

Tóth Pálné

A Híradástechnikai Tudományos Egyesület postai tagozatának április havi programja

Április 28. (kedd) 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. *Henczi László—Kis Pál Jenő:* Beszámoló a hírlapterjesztő és csomagszállító értékelemző team munkájáról, eredményeiről.

Április 29. (szerda) 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. *Riedler Ferencné:* A számítógépes bérfelmérés információinak hasznosítása a bér-gazdálkodásban.

Az információs jelentésekben kérdezték

A fenti címmel lapunk új rovatot indít. Ebben a központi vezetőség részére érkező információs jelentésekből válogatjuk ki azokat a témákat, amelyek közérdeklődésre tartanak számot.

Bízunk benne, hogy e kereketek között időben és kellő részletességgel válaszolhatunk olyan kérdésekre, amelyek a postásokat foglalkoztatják. (A szerk.)

Az ország szinte valamennyi területéről érdeklődnek a postások a 33 százalékos MÁV utazási igazolványok érvényesítéséről.

A vasút illetékeseinek válasza szerint, akiket eddig is érintett, azoknak 1987-ben is meglesz a 33 százalékos utazási igazolványuk. Hitelesítésüket illetően türelmet és megértést kérnek, mivel az érvényességet bizonyító bélyegeket a nyomda nem készítette el a megrendelés szerinti határidőre.

Az 1986. évi bélyeggel ellátott igazolványokkal május 15-én 24 óráig lehet utazni.

K.S.Z.M.

Hagyományainkhoz híven

Ebben az évben ismét rendeznek a szocialista brigádvezetők részére tanácskozást.

Az 1983-ban megrendezett VI. országos tanácskozás megállapította, hogy a brigádmozgalom a munka mozgalma, száz- és százazrek mozgalma. Az ott elhangzott felhívásokra a szocialista brigádok — ezen belül a Miskolci Postaigazgatóság területén tevékenykedő brigádok is — tetteskel választottak. Vállalásokkal, kongresszusi és felszabadulási munkaversenyvel, annak sikeres teljesítésével öregbítették a szocialista brigádok rangját.

Területünkön a szocialista munkaverseny kialakulása szinte egybeesett az újjáépítéssel. A kezdeti nehézségek után a verseny a dolgozók által is világosabbá váló feltételek mellett folytatódott.

A Minisztertanács és a SZOT 1957. évi együttes határozata a szervezettebb munkaversenyre mozgósított. A postánál is megindult az „Élüzem” című folyóvételkedés, amelyben területünkön csak a hivatalok és a műszaki üzemek vehettek részt. Az említett határozat lehetőséget adott arra, hogy a legjobb eredményt elérő dolgozók, az átlagon felüli munkatelsítményért „Kiváló Dolgozó” oklevelet vagy jelvényt, és ezzel járó jutalmat kapjanak.

A határozat nyomán fokozódott az önkéntesség, csökkent az adminisztráció és bizonyos mértékben a mozgalom célja a minőség felé irányult.

Az igazgatóság párt-, szakmai, szakszervezeti vezetői, társadalmi tisztségviselői szerencsére idejében felismerték a brigádmozgalomban rejlő erőt, tudatosan és következetesen segítették a terület dolgozóinak kezdeményezéséből alakult brigádokat. Ebben az időben a brigádok vállalaibaiban már tükröződött a szocialista módon élni, gondolkodni és dolgozni alapelve.

Az igazgatóság területén 1959-ben 46 kollektíva 333 fővel vett részt a brigádmozgalomban. A vállalatok értékelésére alakult bizottság szerint 4 brigád teljesítette maradéktalanul a vállalásait. Eger 1 kézbesítő brigádja, a Hálózatépítő Üzem 376. építési csoportja, az egri fenntartási üzem Szeredi brigádja és az akkor 1. számú Miskolci fenntartási üzem Andrássy brigádja.

1963-ban a versenyző brigádok száma 49 volt, amelyek kö-

KITÜNTETÉSEK

A nemzetközi nőnap alkalmából kiemelkedő szakszervezeti munkája elismeréseként

Szakszervezeti Munkáért ezüst fokozatú kitüntetésben részesült *Zsiska Lászlóné* (Gyöngyös 1 postahivatal).

Kiváló Munkáért

kitüntetést kapott *Bujdosó Györgyné* (Siófok 1 postahivatal), *Cser Istvánné* (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság), *Magyar Gáborné* (Soproni Postaigazgatóság), *Páczi Mihályné* (Szegedi Postaigazgatóság) és *Szalavári Ferencné* (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság).

Elnöki Dicséretben

részesült *Békési Tiborné* (Budapest vidéki Postaigazgatóság), *Drizner Györgyné* (Miskolci Postaigazgatóság), *Juhász Károlyné* (Debreceni Postaigazgatóság), *Loskovics Mária* (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), *Lovas Béláné* (Szegedi Postaigazgatóság), *Török Józsefné* (Szegedi Postaigazgatóság).

A forradalmi ifjúsági napok alkalmából

Elnöki Dicséretben

részesült *Andracek Tibor* (Szegedi Postaigazgatóság), *Baksa László* (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), *Koren Zsuzsanna* (Budapesti Postaigazgatóság).

Elnöki Elismerést

kapott *Juhász Zoltánné* (Miskolci Postaigazgatóság), *Magyarné Császár Márta* (Budapest vidéki Postaigazgatóság), *Susztér Éva* (Pécsi Postaigazgatóság), *Szabó Béláné* (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság).

Lakásépítési támogatásra 112 millió forint

A Magyar Posta 1969 óta támogatja, segíti a dolgozók lakásépítési, -vásárlási törekvéseit. Ez az anyagi támogatás többféle; elsősorban kölcsön, másrészt a rászoruló — döntően a nagycsaládok és a gyermeküket egyedül nevelők — térítésmentes támogatásában, valamint természetbeni juttatásokban valósul meg. Ez utóbbi lehet kedvezményes fuvar, bontott anyag, illetve munkagépkölcsönzés, amelynek feltételeit és díjtételeit az új kollektív szerződés egységesen meghatározza.

Ha visszatekintünk az elmúlt évtizedekre, akkor megállapíthatjuk, hogy a lakásépítés postai támogatása kiemelkedő szociálpolitikai tevékenység, részévé vált az ország társadalompolitikai intézkedéseinek, és ebben a rangsorban a posta előkelő helyen áll.

Mindenki számára elsőrangú kérdés az otthonteremtés. Ez érdeke a dolgozónak és a postának is. Az egyéni érdeklettséget, gondolom, nem kell külön taglálni, az egyértelmű. De mi ez a célja a postának? Elsősorban a munkaerő megszerzése, megtartása, másrészt a dolgozó ember kiegyensúlyozott életvitelének segítése.

Az elmúlt 18 év alatt több mint 12 ezer dolgozó részesült postai támogatásban, megközelítőleg 1 milliárd 125 millió forint értékben. Természetesen az évek során a ráfordítások nem voltak azonosak, de az összeg évről évre emelkedő. Példaként megemlítem, hogy amíg az indulás évében, 1969-ben 256-an kaptak lakáskérdésük megoldására 21 millió forintot, addig 1986-ban már 1382-en mintegy 150 millió forint támogatásban részesültek.

Szakszervezetünk elnöksége minden év elején áttekinti az előző év lakásépítési támogatásának felhasználását, és a szakmával egyetértésben meghatározza az éves keretelosztást, annak főbb elveit, irányait.

A múlt évi támogatás

Az elnökség az 1986. évi lakásépítési támogatás kimagasló eredményét elismeréssel nyugtázta. Ez az év azért is volt figyelemre méltó, mert már tükrözte, az új kollektív szerződésben foglaltak érvényesülését is.

Az új KSZ — élve a jogszabály adta lehetőségekkel — számos, a dolgozókra kedvező változtatást léptetett hatályba. Az egyik leglényegesebb változás, hogy bővült a postai kölcsönrel megszerezhető lakások köre, mégpedig a magánforgalomban történő vásárlással. További változás, hogy a családi ház építéséhez igénybe vehető kölcsön maximális összegét felemelték, és megkétszereződött a nagycsaládoknak, valamint a gyermeküket egyedül nevelő dolgozóknak — de csak a törzsgárdatagoknak — az önálló lakás építéséhez, vásárlásához nyújtott térítésmentes támogatás összege, ami jelenleg 50 ezer forint. Lényeges módosítás volt még, hogy csak az a dolgozó részesülhet a juttatásokból, akinek legalább kétféle postai munkaviszonya van. Ezt a módosítást a gyakorlat is igazolta.

A lehetőségek bővítése az igények nagymértékű növekedésével járt. A posta gazdálkodása és eredménye lehetővé tette, hogy az elmúlt évben minden eddiginél nagyobb mérvű támogatást nyújtunk a dolgozók számára. A ráfordítás mértékéről már az előzőekben írtunk. (150 millió forint.) A lakásárak növekedése miatt azonban így is egyre több dolgozó kényserült bankkölcsön igénybevitelére.

Ami az arányokat illeti, lényegesnek tartom a következőket megemlíteni. 1986-ban a dolgozók 38 százaléka társasházépítésre, 41 százaléka családiház-építésre, míg 21 százalékuk egyéb formákra (bővítés, emeletráépítés, korszerűsítés, felújítás) fordította a kapott összeget.

A fizikai dolgozók 42 százalékos, a nem fizikai, forgalmi és egyéb dolgozók 58 százalékos arányban részesültek támogatásban. Ha életkor szerint vizsgáljuk az arányokat, akkor a 30 év alatti fiatalok aránya 46 százalék, amely meghaladja a postai átlagot. A népesedéspolitikai szempontjából is lényeges a családok támogatása. A postai kölcsönrel otthont teremtek 70 százaléka gyermekes dolgozó volt.

Tudvalévő, hogy a lakásépítési támogatásban részesített dolgozó — az összeghatártól és annak formájától függően 15, 10, illetve 5 év postai szolgálatot köteles vállalni. A dolgozók döntő többsége eleget tesz ennek a feltételnek. Minden évben vannak azonban olyanok is, akik nem tesznek eleget szerződésileg vállalt kötelezettségüknek és kilépnek a postától. 1986-ban 98 szerződészegő volt, amely az éves juttatásban részesülők számának 7-8 százaléka. (A kilépőknél az esetek többségében a magasabb jövedelem az indok.) Ha azonban kiszámoljuk a kilépő dolgozó kamattal terhelt visszafizetési kötelezettségeit, kiderülhet, hogy nem is járt olyan jól.

Mit lehet ez ellen a jelenség ellen tenni? Elsősorban azt, hogy sokkal alaposabban kell előkészíteni az ügyeket, jobban meg kell ismerni a dolgozó körülményeit, további szándékait, hogy a döntések helyességének aránya ne romoljon, hanem javuljon. A postának minden egyes dolgozóra szüksége van, ezért élni kell a meggyőzés, a távozási szándékról való lebeszélés eszközével is.

Az 1986. évi lakásépítési támogatás — mint említettem — összességében kiemelkedő volt; szívesen vennénk, ha ez megismétlődne. A felhasználás összeg jóval a tervezett lakáslap felett alakult (23,6 százalékos túlteljesítés). Ennek az az egyik oka, hogy az év elején tartalék is volt. Az elért eredmény mellett azonban tudomásul kell venni azt is, hogy a szélesebb körű támogatási lehetőség nem jelentheti, hogy az elkövetkező években tartható lesz ez a magas színvonal. Ez annál is inkább igaz, mivel a juttatásnak e formája sem választható külön a posta megtermelt nyereségétől.

Az ideai lehetőségek

Erre az évre pontosan annyi pénz van, mint amennyi a VII. ötéves terv időarányos tervében szerepel az érdekeltiségi alaptól (80 millió forint), valamint ehhez jön még a várható visszatérülésekből és a postaszervi tartalékokból mintegy 32 millió forint, tehát összesen 112 millió forint. A postaszervektől érkezett összesített igény ezzel szemben meghaladja a 170 millió forintot. (Az összeg lényeges növelésére — az 1986. évi eredmények ismeretében — nem számíthatunk, mivel a posta több százmillió forinttal elmaradt a tervtől.)

A pénzügyi lehetőségeket azonban növelni lehet még a postaszerveknél szervezett társadalmi munkaakciókból befolyt összegekkel, amelyből már 1,4 millió forint gyűlt össze a postaszervek számláján. (Azoknál, amelyek ilyen munkát szerveztek.) Elnökségünk felhívta a figyelmet arra, hogy a lakáslap növelésére szorgalmazni kell a „TM” alap képzését.

Az 1987. évi pénzügyi forrás nem teszi lehetővé az igények teljes körű kielégítését, nincs mód a postaszervek által igényelt összeg átutalására. A most jóváhagyott keret szerint év elején a postaszervek között 91 millió forintot osztottak szét. Később lesz még némi pótkeret, de tartalékolni kell a szervezett akciókra is.

Szervezett akciók

A fővárosi lakásépítkezésekhez való csatlakozás keretében a közlekedési lakótelepen és a Pók utcában várható néhány lakás átadása. Ezenkívül Szigetszentmiklóson és Érden készítenek elő lakásépítést a postás dolgozók számára, valamint folyik a budapesti garzonház tervezési munkája is.

A jelenlegi helyzetben bizony nem volt könnyű a keretelosztásban állást foglalni, dönteni. Először is elveket kellett meghatározni, mégpedig olyan elveket, amelyek találkoznak a dolgozók megértésével, segítik a postaszerveket és a szakszervezeti testületeket az igazságos elosztásban.

Az elnökség és a Magyar Posta Központja a keretelosztásnál alapvető szempontként vette figyelembe az önálló lakással nem rendelkező dolgozók igényét, amit a beküldött, több mint ezer kérdőívől gyűjtöttek ki. Ezzel a módszerrel rendelkezésre áll az önálló lakást teremtők támogatásának pénzügyi fedezete.

Természetesen ez nem jelenti azt, hogy csak ilyen címen lehet az idén postai segítséget kapni.

Mindazok a formák, amelyekre a kollektív szerződés lehetőséget ad, támogathatók. Ennek eldöntése a gazdasági vezetők és a területi szakszervezeti bizottságok (illetve szb-k) feladata.

A másik fontos ajánlás, hogy a személyre szóló odaítélés során jelentős differenciálást kell elérni, hogy a támogatottaknál a segítségnyújtás érdemi legyen. Gondolni kell az év közben jelentkező, vagy várható igények kielégítésére is.

A kölcsönkeretek egyénekenkénti felosztása rendkívül körülményes előkészítő munkát igényel, azért, hogy igazságos döntések születessenek. A körültekintés és jó előkészítés körébe az is beletartozik, hogy a postaszervek és a szakszervezeti szervek tájékozzanak a helyi tanácsok lakásépítési támogatásának rendszeréről, feltételeiről,

és az érintett dolgozók figyelmét hívják fel erre a lehetőségre is. Az a tapasztalatunk, hogy nem mindenütt használják ki ezt a forrást.

Végezetül tájékoztatást szeretnék adni a munka menetéről. A postaszervek március elején megkapták lakásépítési keretüket a Magyar Posta Központjától. A lakásügyi bizottság javaslatot készít, amit a vezetői értekezlet, valamint a fiatalok esetében a KISZ véleményez, majd a postaszerv vezetője a szakszervezeti testülettel egyetértésben április 15-ig döntést hoz. Ezt követően haladéktalanul kell értesíteni a támogatásban részesített dolgozót, és megfelelő indokolással azt a dolgozót is, aki ebben az évben nem kaphatott.

Németh Istvánné

A lakás átadása

Utoljára lapunk decemberi számában adtunk tájékoztatást a lakás-használatbavétel esetén a díjfizetési kötelezettségről, annak mértékéről, illetőleg az ezzel kapcsolatos kedvezményekről.

A továbbiakban a lakásba való beköltözést megelőző eljárásról és az ezzel kapcsolatos bérbeadói jogokról és kötelezettségekről szeretnénk tájékoztatást adni.

Leltár felvétele

Az ide vonatkozó rendelet szerint „a bérbeadó a lakást a komfortfokozatának megfelelő lakásberendezésekkel együtt a lakásbérleti szerződésben megjelölt időpontban, rendeltetés-szerű használatra alkalmas állapotban, leltár szerint köteles a bérelőnek átadni.”

A leltár felvételét rendkívül gondosan kell elkészíteni, a további viták elkerülése végett. Ugyanis a leltár a bérleti szerződés mellékletét képezi. A nem megfelelő műszaki állapotban történő lakás átadása okozza a legtöbb vitát a bérbeadó és a bérelő között.

A lakás átadásakor észlelt hibák, hiányosságok megszüntetéséről ugyanis — ha jogszabály vagy a felek megállapodása másként nem rendelkezik — a bérbeadó köteles gondoskodni. Ha a bérbeadó a kötelezettségét nem teljesíti, a bérelő a szükséges munkát helyette elvégezteti és a kötelezettségeinek megtérítésére igényt tart hat.

A bérelőnek a leltárt aláírásával igazolnia kell.

Lakásberendezési tárgyak

A lakásberendezések általában a következők: főzőkészülék (tűzhely, főzőlap stb.) fűtőberendezés (kályha, konvektor, elektromos hűtőberendezés stb.), egészségügyi berendezés (faliút, mosogató, fürdőkád, zuhanyozó, mosdó, WC-tartály, WC-csésze) a hozzá tartozó szelvényekkel.

A szellőztetőberendezés (páraelszívó), a beépített bútor (beépített ruhásszekrény, konyhaszekrény), a redőny, vászonroló, napvédő függöny, a csengő és a kaputelefonnak a lakásban levő készüléke is a lakás berendezésének számít.

A lakás rendeltetészerű használatához feltétlenül szükséges, hogy az előbb felsorolt lakásberendezési tárgyak működőképesek, üzemképesek legyenek.

Ha az egyes lakásberendezéseket a bérelővel kötött külön szerződés alapján a szolgáltató-vállalat (gáz-, elektromosmű stb.) biztosítja, ha a bérbeadó és a bérelő megállapodás alapján a bérbeadó költségére a bérelő szerzi meg, vagy ha a bérbeadó azért nem szolgáltat, mert erre a bérelő a lakásbérleti szerződés alapján nem tart igényt, a lakást ez esetekben is alkalmasnak kell tekinteni a rendeltetésű használatra.

A lakásberendezések köre az utóbbi időszakban kiegészült új lakásberendezési tárgyakkal, mint például: az elektromos hőtároló kályha. A bérbeadók egy része a magas költségre hivatkozva nem egy esetben megtagadja a bérbeadói hozzájárulást. Ez nem helyes joggyakorlat a bérbeadó részéről, mivel igazoltan kedvező energiagazdálkodási szempontból, ugyanakkor a bíróságnak is az az általános gyakorlata, hogy ennek megtagadását a joggal való visszaélésnek minősíti, és ítéletével pótolja a bérbeadó jognyilatkozatát.

A másik jogszabály-módosítás e téren a csengő és kaputelefonnak a lakásban levő készüléke. A modernebb építészeti megoldásból adódóan a többalakos épületekben mindinkább általánossá vált az ilyen lakásberendezések alkalmazása.

A komfortfokozatnak megfelelő berendezési tárgyak közül a bérbeadónak a szellőztetőberendezés, beépített bútor, valamint redőny, vászonroló, napvédő függöny biztosítására való kötelezettsége csak abban az esetben áll fenn, ha azokat a lakásba beépítették, és a további bérleti szerződés, illetőleg leltár tartalmazza ezeket a berendezési tárgyakat. Ha a lakásban ilyen berendezési tárgyak nem voltak — a korábbi bérbeadás alkalmával — a bérelő nem igényelheti létesítésüket, beszerzésüket.

Gyakori vita alapja a bérbeadó és bérelő között a konyha fűthetősége. Konyhában és előszobában fűtőberendezés létesítése csak abban az esetben indokolt, ha a rendeltetésű használat (például rendszeres főzés, melegítés stb.) mellett — figyelembe véve az egyéb környező helyiségek (például szoba, fürdőszoba) folyamatosan lakásberendezési tárgy 50 százalékos költségét viselje, arra

méretezését — az említett helyiségekben nem biztosítható a 16 fokos hőmérséklet.

A konyha fűtésére szolgáló berendezési tárgyat csak akkor igényelheti a bérelő a lakás átadásakor, ha az a leltár felvételekor a lakásban volt, és az átadásakor hiányzik.

Rendeltetésű használatra való alkalmasság

A jogszabály szerint „a lakás rendeltetésű használatra akkor alkalmas, ha a komfortfokozatnak megfelelő lakásberendezések és az épület központi berendezéseinek a lakásban levő részei üzemképes állapotban vannak.”

Az üzemképes állapotot a jogszabály nem határozza meg, annak megállapítását a felekre, illetőleg a közfelfogásra bízta. Az üzemképes állapotra vonatkozóan a gyakorlat két felfogást alakított ki.

Az egyik, az úgynevezett jogszabályi rendelkezéseket követi, mely szerint, ha a berendezési tárgyak a lakás átadásakor megfelelő üzemképes állapotban voltak, az átadás utáni meghibásodás esetén a bérbeadó pótlási, javítási kötelezettsége nem áll fenn, a lakásberendezési tárgyak cseréjét a bérelő már 50-50 százalékos költségterítés ellenében igényelheti a bérbeadótól.

A másik, a gyakorlatiasabb felfogás szerinti, ha a lakásberendezési tárgy az átadás után — nem a bérelő hibájából — rövid időn belül meghibásodik, és felújításra, cserére szorul, a felújítási, cserekötelezettség kizárólag a bérbeadót terheli.

Nincs olyan rendelkezés, amely az egyes lakásberendezési tárgyak természetes elhasználódásának (kihordás) időtartamát megállapítaná. Méltánytalan lenne, ha a berendezési tárgy a lakás átadása után rövid időn belül cserére szorulna, és a költségeket megosztottan kellene viselnie a bérbeadónak és a bérelőnek.

Figyelembe kell venni azt is, hogy a lakásberendezési tárgyak — jellegüktől függően — legalább 5-6 éves javítás, illetve csere nélküli használatra alkalmasak. A lakást átadó bérelőtől viszont nem követelhető meg, hogy a még működőképes lakásberendezési tárgy 50 százalékos költségét viselje, arra

való tekintettel, hogy az átadásakor a berendezési tárgy ugyan még rendeltetésű használatra alkalmas, de már 80-90 százalékban elhasználódott.

A bíróság által kialakított gyakorlat szerint — amennyiben a bérbeadó nem új vagy felújított lakást ad át a bérelőnek — a lakás átadásától számított 6 hónapon belül —, ha nem a bérelő hibájából szorul a berendezési tárgy cserére, a bérbeadó viseli a felújítás, illetőleg a csere teljes költségét. A bérbeadónak kell viselnie ugyanis azt a kárt, amely másra nem ruházható át.

Azokban az esetekben, amikor a felújítás, csere a bérbeadót, illetőleg a bérlelt terhelő fele-fele arányban, a bérleti szerződésnek 1983. július 1. napján fenn kell állnia.

1983. július 1. után ugyanis lehetősége van a bérbeadónak arra, hogy ha az épületben csak egy lakás ürl meg (például elhalálozás miatt vagy bérleti jogviszony folytatására jogosult személy hiján, vagy mert megszűnik a lakásbérleti jogviszony) a bérbeadó csak ezt az egy lakást, illetőleg lakásban levő berendezési tárgyat újítsa fel, esetleg — szükség szerint cserélje ki. Ebben az esetben a következő bérlelővel a bérleti szerződést olyan feltételekkel köti, hogy a lakásberendezések felújításának és cseréjének költsége (és maga a munka elvégzése is) teljes egészében a bérelő kötelezettségévé válik.

Az, hogy egy lakás, illetőleg a benne levő lakásberendezések mikor minősülnek felújítotttnak, annak meghatározása rendkívül nehéz, általában 12 hónapig annak tekintik.

Korábban említettem, hogy a lakás akkor is alkalmas a rendeltetésű használatra, ha:

- a bérelő valamely szolgáltató vállalatól bérleti készüléket bérel (például gáz), s a bérleti készülék javítására, cseréjére, pótlására a bérelő és a szolgáltató vállalat megszünteti a bérletet (például leszereli a készüléket), a készülék teljes beszerelési költsége a bérbeadót terheli.

- A bérbeadó és a bérelő megállapodása alapján a bérbeadó költségére a bérelő szerzi be. Ez esetben alapvető változás nem történik, mert a bérelő lényegében a bérbeadó költségére szerzi a lakásberendezési tárgyat, és csak a lakásberendezés beszerzésével járó feladatot vállalja magára.

- A bérbeadó azért nem szolgáltat lakásberendezést, mert a bérelő arról kifejezetten lemondott, és saját költségén igényének megfelelő berendezési tárgyat kíván beszerezni.

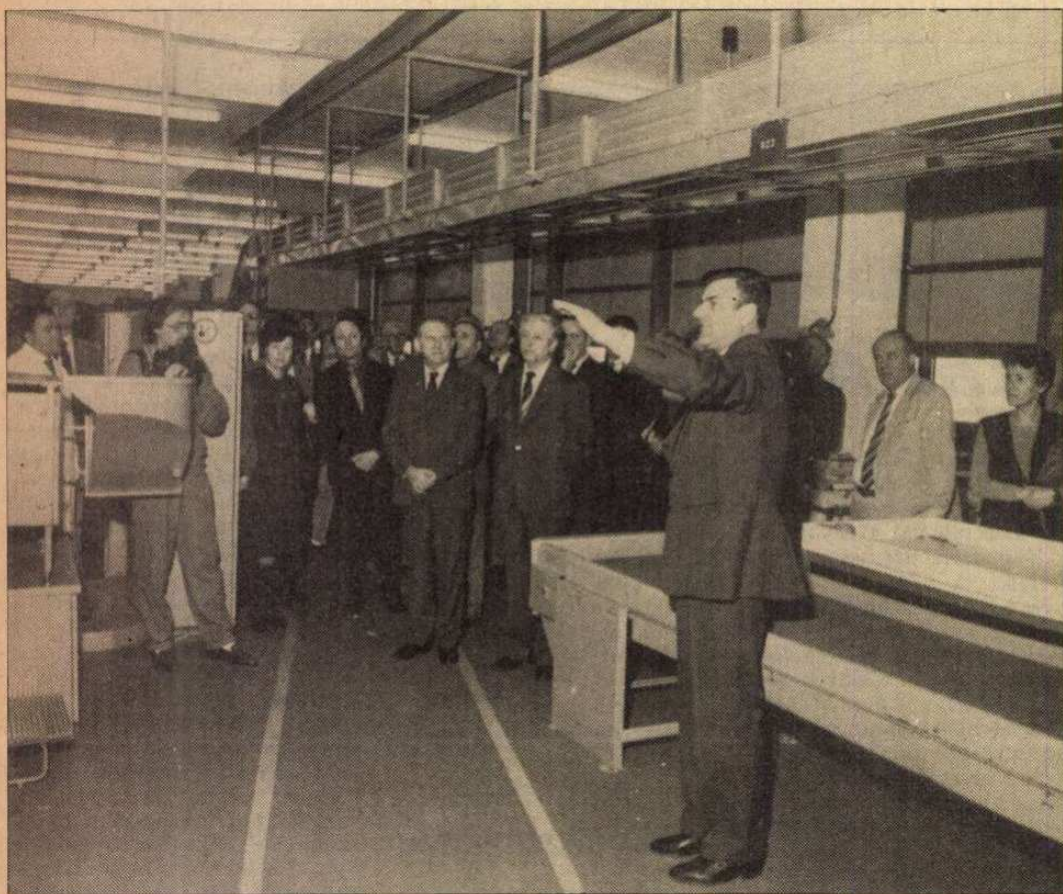
Ha a bérelő a lakásberendezési tárgyra a tulajdonjogot kifejezetten fenntartja, és a berendezési tárgy felújításra, cserére szorul, a költségek a bérlelt terhelik. Ez esetben a lakásbérleti jogviszony megszűnése után a bérelő a készüléket leszerelheti és elviheti.

(Folytatjuk.)

Dr. M. B.

A góciüzem városi homlokzata

Cser János hivatalvezető bemutatja a góciüzemet a vendégeknek

Elkészült a legnagyobb góciüzem

1987. február 28-a ritka és bizonyára jeles ünnepként vonul be a hazai klasszikus postaszolgálat történetébe. Ünnepélyesen üzembe helyezték Székesfehérváron — Szolnok és Balatonszentgyörgy után — az ország harmadik és egyben legnagyobb postai feldolgozó üzemét.

Az ünnepségen megjelent Tóth Illés államtitkár, a Magyar Posta elnöke, Gricserné Heszky Enikő, a Postások Szakszervezetének főtitkára, Zsivola Miklós, az MSZMP KB gazdaságpolitikai osztályának főmunkatársa, Igor Mihajlovics Szinyicín, a Szovjetunió budapesti nagykövetségének gazdasági főtanácsosa, a megye állami és pártvezetőinek képviselői, a beruházásban közreműködő vállalatok és a Magyar Posta Központjának számos vezetője.

Iparszerű munka

A posta küldeményfeldolgozó rendszerének korszerűsítésében több szempontból is kiemelkedő jelentőségű ez az új üzem. A szolnoki és a balatonszentgyörgyi beruházásoknál korszerűbb, kivitelezésében, technikai felszereltségében lényegesen fejlettebb objektum látja el Fejér, Veszprém és Somogy megye 359 postahivatalát hírlappal és postaanyaggal. Ezenkívül innen irányítják Székesfehérvár hírlap- és kézbesítésszolgálatát, s besegítenek a felvételiszolgálatba is. A napi feladatokat a 200-250 ezer levél, a 3-4 ezer csomag, a 130-140 ezer napilap, 100-120 ezer színeslap és a 300 millió forint körüli készpénz időben történő feldolgozása, 36 jegyzékelő, 14 helyi járat és 13 mozgóposta kezelése, valamint a járatok egy részének ellátása teszi ki. Ez a forgalom a nyári üdülési időben 15-20 százalékkal fog megnövekedni. A hatalmas munkát a feldolgozás 60, a szállítás 80 százalékos gépesítettségi foka mellett kell ellátni. Mindezt segíti a mikroszámítógépre alapozott videokamerákkal és hangbeszélőkkel támogatott termelésirányítási rendszer.

A mintegy 450 millió forintos beruházással megvalósult üzem a tervek szerint jelentősen meggyorsítja a küldemények útját, növekszik a pontosság, kevesebb lesz a hiba, javul a szolgáltatás minősége. Szükség is van erre, hiszen a feldolgozó üzemek sajátos helyet foglalnak el a küldeménytovábbítás folyamatában. Megszűnik a hagyományos feldolgozás, a programozott gépi rendszerek kiszűrik a manuális munkából szükségszerűen adódó hibákat. Olyan új típusú munka lép a régi helyébe, amelyben a postai tevékenység termelésjellegű körülmények között zajlik.

Az országos gócihivatali rendszer terve módosult az évek folyamán. Az eredetileg 16 pontosra tervezett hálózat jelenleg 28 feldolgozó üzem létesítését irányozza elő. De ebben a 28 pontos rendszerben az üzemek nagysága már eltérő. A 6 nagy, a 10 közepes nagyságú és a 12 kicsi feldolgozó üzem terve vitathatatlanul egy finomított és logikusabb elképzelés eredménye, mint a góciúsítási program első elképzelései voltak.

A székesfehérvári üzem a nagyok közül is a legnagyobbak egyike. A gépesítés egy lényeges munkafolyamatban, a levélfeldolgozásban még hátra van. A tárgyalások japán, NSZK-beli és francia cégekkel folynak a legkorszerűbb levélfeldolgozó automaták megvásárlásáért.

A postaforgalom tehát modernizálódik, és további megújulást remél. A székesfehérvári feldolgozó üzem ebben a programban a jelent képviseli. A rendszer tovább épül, és 1989-ben elkészül a budapesti üzem első üteme, a Hírlapfeldolgozó Üzem is. Mégis, mint ahogy Tóth Illés a fehérvári ünnepségen mondta: a technika egyedül nem hozhat megváltást a postaforgalom számára. A fejlődés útja még nem egyértelmű, a modernizálás kérdései

még nincsenek eldöntve. A gépeket irányító embereknek, a technikát alkalmazó postásoknak, jelen esetben a PFÜ dolgozóinak kell igazolniuk azt, hogy a fejlesztésnek ez a módja helyes, hogy a megkezdett úton érdemes továbbmenni.

Kellemes környezet

A PFÜ-nek Székesfehérváron olyan előnyeire is szó esett, amelyek vitathatatlanok. Szólt erről avatóbeszédében dr. Kertész Pál, a Magyar Posta elnökhelyettese és Cser János, az üzem vezetője is. A régi 2-es postahivatal, embertelen körülményeivel, bizony, nem volt a postai munka reklámhordozója.

Az új épületben, az üzemben és a felvételihivatalokban sok szempontból megtervezett, korszerű, esztétikus és emberközpontú munkahelyet foglaltak el a dolgozók. Van orvosi rendelő, melegítőkonyha, étterem. Két műszakban működik a büfé, és nagyon szép a kultúrterem is.

A beruházás megvalósításában számos külső, sőt külföldi és postai cég működött közre. Az épületet az IPARTERV Tervező Intézete álmodta meg, a technológiai terveket szovjet tervezőintézet adta. Az irányítástechnikát a Villati tervezte és kivitelezte, a feldolgozó gépsorokat a szovjet Psomosexport szakemberei telepítették. Építészeti kivitelező az Alba Regia építőipari vállalat volt.

A postán belül éveken keresztül nagy munkát végeztek a POTIBER, A Posta Kísérleti Intézet, a BUVIG, a régi székesfehérvári 2-es postahivatal és a Magyar Posta Központjának szakemberei is.

Hatéves munka fejeződött be az ünnepélyes üzembe helyezéssel. A feladatok azonban igazából csak most kezdődnek: jó, hatékony munkával igazolni a nagy értékű beruházás létét.

Zimmermann Ottó

Az idén nem fáztak a győri postások

Mondja a magyar szólás: nem ette meg a kutya a telet. De mennyire nem! Ez év január-februárjában megint megtámadott bennünket. Minusz 15-20 fokokat mértek Győrött. Ez a nagy hideg juttatta eszembe a két évvel ezelőtti viszonyokat. Akkor, 1985. január 7-én mínusz 26 fok volt Győrött, talajközben. A talajhoz pedig túlságosan közel van az a postahivatal, amelyikbe három évre kényszerültek Győr 1. postahivatal dolgozói — zömmel nők.

A hőmérő, a folyosón 6, a felvételi teremben és a főnöki szobában 11, egy másik irodában 12 fokot mutatott. Nem sokáig, mert a Soproni Postaigazgatóságon gyorsan, rugalmasan intézkedtek. A győriek engedélyt kaptak újabb fűtőtestek vásárlására, üzemeltetésére, és arra, ha szükséges, éjszaka is fűtsenek. Két napon belül minden helyiségben 20-21 fokot mérhettek.

Két évvel ezelőtt, amikor a Postás Dolgozóban beszámoltam a helyzetről, Csapó Vilmos igazgatóhelyettes azt is elmondta, hogy a klíma már tökéletes ugyan, de a győri munka nem fejeződött be, mert a betonlába-

kon álló konténerposta alját körben lezárják. Így az alatta levő levegőréteg jobban szigetel, ennél fogva a kívánt hőmértékletet kevesebb energia felhasználásával érik el. Az ígért munkát még 1985 őszén elvégezték.

Az idén ismét nálunk vendégeskedő zord hideg arra készítette, hogy megnézzem: mi a helyzet ma? Megnyugtató körülmények fogadtak. Mindenütt kellemes 21 fokos meleg volt — hála a két évvel ezelőtti körültekintő gondosságnak. Igaz, a nagy hidegben a fűtőtestek nemcsak nappal, hanem éjjel is működtek; nyugdíjas felügyelt rájuk.

A hősugárzókon kívül az idén még más is melengeti a győri postásokat, mégpedig az a tudat, hogy túl vannak már a nehezen, a féldíon, mert a tervek szerint 1988. júliusában már az ország egyik legkorszerűbb postahivatalában dolgozhatnak. Ott, ahová majd jöhet a kánikula, jöhet a zimankós hideg, fújhat a szél.

Már csak egy telet kell kibírniuk.

— KSA —

Üzenet messzire

Akkor a kapuk alatt még nem voltak levélszekrények. A kézbesítő az ajtóhoz vitte a küldeményt. Ősz volt, langyos októberi délelőtt. Szabó József, a nagydarab, de fürgé mozgású kézbesítő, vállán a tömött táskával, kezében a levelekkel megállt Rahó Benőék lakása előtt, s mivel az ajtó nyitva volt, beköszönt:

— Csókolom! Jó napot! — és türelmesen várakozott. De választ nem kapott, és mozgást sem észlelt. Megnyomta hát a csengőt. Az sem szólalt meg. Ekkor emeltebb hangon köszönt: — Jó napot! — s hogy még ezek után sem jelentkeztek, a levelet bedobta az előszobába, a zöld színű szőnyegre, s ballagott tovább a folyosón. Úgy gondolta, majd ha a földszintre ér, szól a házfelügyelőnek. Megállt és sietve átlapozta a házba szóló további postát: ajánlott levelek és pénz is volt...

Ekkor kilépett az udvarra a házfelügyelőné.

— Márkusné! — kiáltott neki a kézbesítő. — A Rahóéknál nyitva az ajtó, de nem jönnek ki! — Az ősz hajú asszony megtorpant, tekintetét felemelte, és remegő hangon mondta:

— Hát a Rahóék nyaralnak! — Összecsapta a tenyerét — Jézusom, akkor oda betörték! S beszaladt a lakásba.

Szabó kézbesítő várakozva lesett lefelé. Topogott és szívta a cigarettát. A következő pillanatban hirtelen szorítást érzett a mellében. Nagy lélegzeteket vett és nyomogatta a szíve tájékát. Az utóbbi időben gyakori volt nála ez a jelenség. És mint

ilyenkor mindig, most is keresztülfutott rajta a gondolat: „Délután megyek az orvoshoz”.

Lassan jobban lett. Márkusné még mindig a lakásban volt. Szabó meggyújtott egy újabb cigarettát és továbbment, dolgozott. Végzett az első emeleten is. A földszintre érkezett, amikor Márkusné a lifttel emelkedett fölfelé. Szabó néhány pillanatra megtorpant: tudna-e segíteni Márkusnének. De azt gondolta: amit kellett, azt megtette. A többi intézte a házfelügyelő! Sietett kifelé a házból, sok küldemény volt még a táskájában. Még a járás elején volt, és mindennap sok ember leste, várta.

A Sallai Imre utca sarkán magas, sovány rendőr tizedes lépett hozzá, és hangosan kérdezte:

— Postás bácsi, maga járt a tizennégyes házban?

— Igen, én! — felelte Szabó határozottan.

— A második emeleten...

— Szabó kézbesítőben lobbant az izgalom, és közbeszólt:

— Nyitva volt az ajtó! — a rendőr bólintott és mondta:

— Jöjjön velem! Visszamegyünk a tethelyre.

A kézbesítő összevont szemöldöke alól hőkenten nézett a rendőrré. A lelke lázadt és befelé méltatlankodott: ez a rendőr azt hiszi, hogy a postás az... Nem mozdult, meggyújtott egy

cigarettát. Táskájából kivett egy köteg levelet és ideges mozdulattal bontotta a kötelet. A tizedes egy ideig értetlenül nézte. Aztán közelebb lépett hozzá, és sejtelmes mosollyal, halkán mondta neki:

— Néhány perc az egész. A parancsnokom meg akarja kérdezni.

A Rahó lakás előtt két rendőr és egy farkaskutya várakozott. A parancsnok, egy kerek arcú hadnagy, a kézbesítő elé lépett, és mosolygva mondta neki:

— Mivel maga a bűntény felfedezője, ezért meg kell kérdezni: Amikor itt járt, ennyire nyitva volt az ajtó? A hadnagy halk, szelíd hangja jólesően hatott a kézbesítőre. A nehéz bőrtáskát levette a válláról, és a lába mellé tette. S akkor a kegyetlen vasmarok ismét megszorította a mellét... De annyira, hogy csak bólintani tudott.

— Átlépte a küszöböt? — Szabó nyelt egyet, aztán még egyet, és csak ezt lehelte:

— Nem.

A hadnagy a levélre mutatott:

— Az hogyan került ide?

Szabó halkán felelte:

— Bedobtam.

A hadnagy és az őrmester összenéztek, s ekkor az őrmester szólt a kutyának. A kutya megemelte fejét, szusszant, s fülét hegyesre húzta. Aztán vé-

Kismamák és fiatalkorúak a levélfeldolgozó üzembn

— Na, most megint kipanaszkodhatják magukat a nők — mondja a taxisoőr, mikor elmesélem neki, hogy a levélfeldolgozó üzembe megyek, a kismamaműszakról riportot készíten.

Nos, panaszarádattal nem találkozom. **Boros István** üzemevezető-helyettes ugyanis elmondta, hogy náluk a nők már rég kivívták az egyenjogúságot: nő az egyik üzemevezető-helyettes, **Nemestóthy Gézáne**, az szb-titkár, **Pálfalvi Józsefné**, sőt a személyzetis, **Tatár Istvánné**, de a két alapszervezeti párttitkár, a hat műszakvezető és két osztályvezető is.

„Uraim, jöjjenek!”

— Olyannyira kivívtuk egyenjogúságunkat — lép be **Nemestóthy Gézáne** —, hogy amikor a főnök hívát, azt mondja: „Uraim, jöjjenek!”

— Szóval eléggé kijövünk velük a negyességelnél — folytatja **Boros István** —, és ahogy azt már múltkor beszégetésünkkor mondtam: a nők jóval precízebben dolgoznak, mint a férfiak, megbízhatóbbak, figyelmesebbek. Itt nálunk nincs különbség nő és férfi között. Mi minden embert úgy mérünk, hogyan áll a munkához, milyenek a szakismeretei. Az azonos munkakörben, azonos szakképzettséggel, azonos szolgálati idővel rendelkező dolgozóink között fizetési különbségek sincsenek.

A Baross téri levélfeldolgozó üzembn kilencszázán dolgoznak, ebből hatszázhusz nő. Lehet, hogy üzembn belül kivívták az egyenjogúságukat, de az még társadalmi méretekben nem valósult meg. Többségüknek még mindig magára hagyatva, egyedül kell ellátnia otthon a családot. Különösen nehéz helyzetben vannak a gyermeküket egyedül nevelő anyák.

1985-ben a levélfeldolgozó üzembn vezetősége elhatározta, hogy a kismamák és a fiatalkorúak részére délelőtti műszakot szervez, hogy megkönnyítse életüket. Persze ez nem feltétlenül emberbaráti szeretetből történt: egyrészt a rendeletek is ezt írják elő, másrészt pedig nem gazdaságatlan a délelőtti foglalkoztatás, sőt.

Játszva dolgoznak

— A kismamák és fiatalkorúak műszakja három osztályon működik — veszi át a szót **Nemestóthy Gézáne** —: a külföldi, a belföldi és a budapesti levélfeldolgozó osztályon. A külföldi osztályon dolgoznak a fiatalkorúak: vámküldeményeket állítanak vám elé, azaz kibontják a vámoss jelenlétében, majd vizsgálják meg, és fűlizzák. Nem nehéz ez a munka, nem kíván különösebb szakértelmet. Itt elsősorban tizenhat-tizenhét-tizenkilenc évesek dolgoznak, a nyolc általánosos majdnem mindegyiknek megvan.

— Ezek a gyerekek játszva

dolgoznak — veszi át a szót **Pálfalvi Józsefné** szb-titkár —, élvezik a munkát. Csak akkor panaszkodnak, ha más munkatételre kell áttenni őket. Igaz, időnként egymásnak esnek, de hát ez máshol is előfordul. Mindamelllett komoly munkát végeznek, s ha tovább kell maradni, lehet rájuk számítani.

— A kismamaműszakban dolgoznak a gyermekeiket egyedül nevelő anyák és a születés előtt állók. Ők a küldeményeket feldolgozzák és indítják: kötegelik és zsákba rakják a leveleket. Így lehetővé tesszük számukra, hogy rendszeren el tudják látni a családjukat, óvodába tudják vinni-hozni a gyerekeket. A lépcsőzetes munkakezdést azért alakítottuk ki, mert a műszakokat a munkához igazítottuk. A fiatalkorúakkal van több gondunk. Ez érthető, hiszen többségüknek ez az első munkahelye. Játék a világ nekik, de azért komolyan figyelemnek egymásra. Az ő korosztályukban divat a drogozás, de mikor valamelyikük elkezdte, jöttek a társai hozzá, segítünk. Mi akkor leültünk azzal a kislánnyal, és elmondtuk neki: ezzel nem old meg semmit. De hát szerencsére ilyenek csak elvétve akadnak nálunk. Ezzel csak azt akartam érzékeltetni, hogy ami tőlünk telik, segítünk nekik a beilleszkedésben.

„Na, gyere, beszéljessünk!”

Sokszor jönnek tanácsainkat kérni, s akkor azt mondjuk nekik: na, gyere, beszéljessünk! Sokan közülük munkásszálláson laknak, távol a szülőktől, és azt igazán nem lehet mondani, hogy ezek a munkásszállók pótolnák az otthon. A többségnek azonban megnyugtató a családi háttere. De azért így is sokat kell segítenünk. Nemigen tudják beosztani a pénzüket, volt úgy, hogy a személyzetis volt néhány gyereknek a spórkasszája, mert fizetés után nem tudták megállni, hogy ne vásároljanak valamit, így aztán hónap végére nem maradt semmi-jük.

— Ezek a gyerekek tudják, hogy bármikor bejöhetnek hozzá, elmondhatják gondjaikat — magyarázza **Nemestóthy Gézáne**. — Az én fiam is itt dolgozott nyári gyakorlaton, ő most 22 éves, így aztán nagyjából ismerem problémáikat. Őket nem lehet hivatalosan „intézni”. Nem keresnek rosszul, de itt, Pesten túl sok csábítás éri őket, nem mindegyik tud ellenállni. A három munkásszállás közül, ahol laknak, a Zágrábi úti, az már tényleg csodálatos. Mindegyikük oda szeretne menni. Jelenleg az ötvenegy fiatalkorú kislányból tizenkilenc lakik munkásszálláson.

Lemegyünk a belföldilevélfeldolgozóba. A hatalmas terem fénycsövek világítja meg. A rekeszes szekrények katonás sorban állnak. **Bogdán Mária** irányító-szétosztó és társai éppen leveleket szortíroznak. A fiatalasszony, aki a nyolcadik

hónapban van, nehézkesen hajladozik. Nyolc óra alatt körülbelül tizenkétezer levelet kell szortírozni. Csepelen lakik, al-bérletben.

— Itt senki nem érezeti velem, hogy cigány vagyok — mondja —, úgy érzem, befogadtak. Szülés után hazautazom vidékre, Kétújfalura. A szüleim majd segítenek. Nem leszek egyedül.

A terem túlsó végében levő üvegezett kis irodában dolgozik **Benus Istvánné** díjleveg-felülvizsgáló. Ő a hetedik hónapban van. Irigylésre méltó a jókedve, pedig ahogy ránézek az előtte tornyosuló kimutatáshalmazra, feladójegyzékekre, arra gondolok: én bizony, nem tudnám ilyen jó kedéllyel kisilabizálni a sokszor olvashatatlan betűket, számokat. Ráadásul a fiatalasszony az ötven kilométerre levő Tápiószecsőrről jár naponta vónattal. Fél ótkor kel, ötre ér haza. Még az a szerencse, hogy anyósa otthon ellátja kilencéves kisfiát.

A gyári munkánál könnyebb

Egy emelettel feljebb található a külföldi osztály, ahol **Horváthné Vatali Éva** felügyeleti tisztól arról érdeklődöm, elégedett-e a fiatalok munkájával.

Vidámbabak, felszabadultabbak, mint a felnőttek, szinte játszva dolgoznak. A legnagyobb gondot tapasztalatlanságuk okozza, de hát többségük előbb vagy utóbb megtanulja a szakmáját. Belépés után mind egyikenek egyhónapos alapképzésen kell részt vennie.

— Ezek a lányok komoly munkát végeznek — veszi át a szót **Kocsis Sándor** osztályvezető. — Gondolja csak meg: napi tizenegyezer küldeményt bontanak fel és csomagolnak vizs-sza. Egy-egy karácsonykor, húsvétkor tizenötezeret is. Nagyon szépen helytálltak idén is, le a kalappal előttük.

Egy hatalmas asztal mellett **Vidák Rozália**, egy fekete, csinos kislány dolgozik.

— Itt dolgozott az egyik barátnőm — feleli, mikor arról kérdezem, miért jött a postához. — Nem nehéz ez a munka, a bontást, a mérlegelést, a köté-zést, a ragasztást, a fóliázást hamar meg lehet tanulni. Én Turáról járok be, hatvan kilométernyire van. Mindenesetre a gyári munkánál könnyebb. Heti negyvenkét órát dolgozom, háromezer-hétszáz forintot keresek. Nem rossz itt nekem.

— Rettenetesen sokat számí-t, ki honnan jött — kapcsolódik a beszélgetésbe **Szabó Irén** szociálpolitikai előadó. — Ha valaki hátrányos helyzetből jön, onnan kitörni nagyon nehéz. Sajnos, egyenlő esélyek még nincsenek. Magyarországon még mindig meghatározó, hogy valaki milyen családba születik. Ezt mi itt, a postán ellensúlyozni nemigen tudjuk. Amit lehet, persze megteszünk, igyekszünk enyhíteni gondjaikon.

Udvarhelyi András

Gondol ránk a szakszervezet

KISNYUGDÍJAS kazincbarcikai lakos vagyok. 1979-ben mentem nyugdíjba. Azóta már többször kaptam (kaptunk) kisebb-nagyobb szociális juttatást volt munkahelyemtől. Ha ünnepséget rendeznek, meghívják a nyugdíjasokat is, megvendégelnek, vagy lakásunkon megkeresnek, illetve postán küldött kis ajándékkal kedveskednek.

Nagyon jó érzés, hogy anyagi gondjainkon igyekeznek segíteni, és nem is az összeg nagysága, hanem maga az a tény, hogy gondolnak ránk, hogy törődnek velünk. Jó tudni, hogy tartozunk valahová, hogy nem felejtettek el.

Ezért a lapon keresztül szeretnék köszönetet mondani a Miskolci Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságának és a kazincbarcikai szakszervezeti bizottságának.

Rostás Józsefné

EMLÉKEZETES nap marad január 19-e a kalocsai hivatal nyugdíjasai számára. Toman Károlyné kszb-titkár nagy lendülettel és akarással fogott hozzá, hogy megszervezze a volt postai dolgozók találkozóját. A kalocsai és a körzetbeli hivatalok nyugdíjasai most találkoztak először. A mintegy 40 résztvevővel lezajlott kellemes este élményt és örömet adott az idős, munkában megfáradt, szellemileg azonban friss társaságnak. Az egyszerű, de kellemes vacsora, az apró ajándékcso-mag és a fiatalok figyelmessége láthatóan jólesett az idős kollégáknak, szaktársak-nak.

Köszönet a szervezőnek, az ajándékcso-magok készítőjének, a városi tanács konyhavezető-jének, a segítőkész fiataloknak és a munkában részt vevő valamennyi munkatársnak.

Rácz Jánosné

Hatvan év házasságban, ötven év a postán

kák között is van postai dolgozó.

Hiller bácsi rendszerető, maga körül fegyelmet követelő ember hírében állt. Nyugdíjazása után még sokat helyettesített, egészen hetvenéves koráig. Felesége is postás lett, igaz későn, amikor a gyerekektől már megtehetette, hírlapárusként dolgozott.

Csendben, békességben — sajnos, már nem a legjobb egészségben — élnek ma is. Örülnek, hogy gyermekeik hozzák a híreket a postáról, mert ez érdekeli őket még ma is. Tóni bácsi büszkén mutatja szakszervezeti tagkönyvét, melyben a tagságának kezdete rovatban 1945 áll.

A nyolcvannégy éves Hiller Antalnak és feleségének a nem mindennapi évfordulón azt kívánjuk, éljenek még soká együtt, s továbbra is tartsák meg érdeklődésüket egykori munkahelyük, a posta iránt.

Dr. Molnár Sándor

A munkám az életem

Madáryelv hangzású falunév Győr-Sopron megyében Dunakiliti. Ebben a községben dolgozik kerek harminc esztendeje postai kézbesítőként **Borbély Lajos**.

— Ha jól megszámlálom — mondja hamiskás mosollyal, és hangja a fül által alig érzékelhető, kellemes szigetközies hangsúllyal zengő hang —, lehetne ez már akár ötven esztendő is. A nagyapám szintén postás volt, és én eszmélő kisfiúként vele jártam a falut. Tőle tanultam meg először becsülni a postásmundért, előre beköszönni a portákra, s nemcsak azoknak — gondolok itt József Attila versére —, akik tiszta köte-nyt viselnek...

— A mi munkánk olyan, s ezzel nem mondom újat, vagy belead az ember mindent, vagy semmit. Harmadik variáció nincs.

— Hatvanévesen visszatekintve a kezdetre, magam előtt látom az alig harmincéves, dús hajú, mokány legényt. Ha újból az lehetnék, mostani fejemmel, azt mondanám, hogy néhány dolgot még jobban csinálnék, de egy biztos: foggal, körömmel azon lennék, hogy ismét a nyakamba akaszthassam a kézbesítőská-t. Hálásan emlékszem **Bernáth Tituszra**: ő volt az első hivatalvezetőm. Szerette a sportot, akárcsak én, és ott figyelt fel a sportkörü tevékenységem-re, majd kézbesítőnek hívott a jelenlegi munkahelyemre. Olyannyira jó főnök és mester volt, hogy majdnem beigazolódtott a közmon-dás: a mester csak mestereket nevel. Ugyanis a hetvenes évek elején **Bernáth** szaktárs a győri meihívhez került, és a megüresedett hivatalvezetői posztra az akkori területi biztos, **Nagy László** engem javasolt.

— Ha akkor utasításba adja az igazgatóság, mivel alkalmasnak találtak rá, hogy el kell válnom a hivatalvezetői munkakört, igent mondom. A felkérés azonban úgy hangzott: nem lennék-e hivatalvezető a Dunakiliti postán? A válaszom: köszönöm, nem. Aki egyszer már belekóstolt a postai kézbesítés-be, annak szervírozhatnak bármilyen munkakört, szívében kézbesítő marad...

— Többen mondták: azért nem lettél hivatalvezető, Lajos, mert féltél a tanulástól. A későbbiekben erre rácafoltam, tanultam, szakmailag képeztem magamat. Amikor az elemi iskolába jártam, akkor még

nem volt törvény a nyolc általános. A hetediket és a nyolcadikat a postánál végeztem el. Itt lettem tagja a szakszervezet-nek.

— A kishivatali tanácskozá-sok minden évben kedves szín-foltjai életemnek; ilyenkor találkozhatok más faluk kézbesítői-vel, mód nyílik egy kis eszmecserére. Érzem, én is egy kis építőelem vagyok a postások ezrei közt, egy névtelen, de velük együtt erős.

— Visszatérve az előbbi gondolatra, azt is mondták az ismerőseim közül néhányan: kaptál soronkívüli előléptetést, voltál Kiváló Dolgozó. Mi lesz ezután?

— És mit hoz a sors?! — 1972-ben Vezérigazgatói Elis-mérésben részesültem.

1975-ben másodszor is Kiváló Dolgozó lettem. Talán felleng-zőnek tűnök az itt elmondott elismeréssorozattal... Nem dicsekvés, de ezek mögött munka van. Ha megkezdem a kézbesítő körútam: a Magyar Posta képviselője vagyok. A díjszabás ismerete munkám egyik fundam-entuma. A munkámra vonatkozó többi szabályhely ismerete is elengedhetetlenül fontos. Győrben, 1983-ban elvégeztem a szakmásmó tanfolyamot.

— Pedig az életem nem volt mentes a megpróbáltatásoktól. Mondhatnám úgy: kálváriát. Megnyugvást az első húsz évben a munkahelyem, a posta adott.

— Hogy mi mindenre kell figyelnie egy kézbesítőnek? Kezddhetném a sort az idejében felfedezett kéménytűz miatti ri-asztással, folytathatnám egészen a magára maradt, tehetet-

lenül vergődő, szinte már agoni-záló idős emberig.

— Szinte nincs olyan ház, ahová naponként nem kopogtat-kozt be. Sajtó szinte mindenhol jár, vagy előfizetésben, vagy árusítással. Havonta húszezer forint árusösszeggel számolok le. Ezt a vezetőim is értékelik. Nagyon jólesett, amikor legutóbb területi biztosságunk, **Takács György**, az árusleszámolósomat látva, a hivatalban a munkatár-saim előtt megdicsért.

— Életem a postai munka. Közel lakom a hivatalhoz. Itt a posta mögött, a kertek alatt épült fel a családi házam, amely let feleségemmel tíz éve készítettünk, és az elmúlt évben szerencsésen betataroztattunk.

— Hogy helyt tudok állni a munkában, azt a hű páromon kívül az ügyfeleknek köszönhetem. A munkám során, mint a járó motorban a megfáradt, gyengülő akkumulátor, én is újratöltődöm.

— pusztai —

A Belvárosi Távfelbeszélő Üzem 1988-ban ünnepli létrehozásának 60. évfordulóját. Ebből az alkalomból az üzem dolgozói szeretnék összegyűjteni azokat a dokumentumokat, tárgyi emlékeket, amelyek méltóképpen reprezentálják az elmúlt 60 esztendő történetét.

Felhívással fordulunk azokhoz az egykori és mai dolgozókhöz, akik őriznek ilyen jellegű emléket, tárgyakat, régi fényképeket, és segíteni szeretnének egy gyűjtemény összeállításában, jelentkezzenek György Belánál, a 182-223-as telefonszámon.

A gyűjtemény összeállítói kapcsolatban állnak a Posta-múzeum és a TIG múzeumi értékeket mentő bizottságának munkatársaival, így az esetleg végleg átadott tárgyi emlékek garantáltan avatott kezekbe kerülnek. Kívánságra természetesen az évköny elkészítése után minden kedves segítőnk tárgyait visszaadjuk.

Keresünk továbbá olyan dolgozókat, akik szeretnék megírni az üzemmel kapcsolatos régi emlékeiket, vagy vállalkoznak arra, hogy riportalányként elmesélik egykori élményeiket. Kérjük őket is, jelekezzenek az említett telefonszámon.

Belvárosi Távfelbeszélő Üzem

Idejekorán egy időszerű kérdésről

Beszélgetés a szakszervezeti ifjúsági munkáról

Vajon sikerült-e megtalálni a legmegfelelőbb határozószót az alábbi elemzés címében? Majd kiderül a szövegből... A cikk mondanivalóját egy beszélgetés szolgáltatta, amelynek témája a szakszervezeti ifjúsági munka fejlesztése, az ifjúsági tanácsok és tagozatok alakítása volt. Az asztal körül **Csaba Andrásné**, a pécsi tszb tagja, az ifjúsági tanács titkára, **Kecskeméti Mária**, a Buvig tszb-tagja, az ifjúsági tanács vezetője, **Kővári Gábor** kv-tag, a miskolci tszb tagja, az ifjúsági tanács elnöke, **Miks Imre**, a Tézis Távfeszélő Üzem szb-tagja, az ifjúsági tagozat titkára, egyúttal a TIG ifjúsági tanácsának titkára, **Szabó Frigyes**, a HTI ifjúsági tanácsának titkára, tszb-tag, bizalmi és **Torsa Ibolya** kv-tag, a TIG ifjúsági tanácsának és szakszervezetünk ifjúsági bizottságának tagja foglalt helyet.

Felvetődött a kérdés, nem idő előtt kezdeményeztük-e magát ezt az eszmecsere-t. Hogyhogya? Hiszen éppen hogy csak lezajlottak a választások, szinte még alig lehet ezek tapasztalatait összegezni, a munkaprogramok is mostanában készülgetnek, miként lehessen hát számot adni, milyen tapasztalatokat lehessen kicserélni? Egyszerű a válasz: az ifjúsági tanácsok, ta-

Együtt a KISZ-szel

Persze az időzavart még nem törölhetjük a napirendről, mert hisz a központi vezetőség határozatának szeptemberi keltől eltelt néhány hónap kevésnek bizonyult arra, hogy a választásokat kellőképpen előkészítsék. Nem az adminisztratív lebonyolítás, a külsőségek megrendezése okozott gondot. Ilyesmit mi, magyarok jól tudunk szervezni. A nehézségek ott kezdődtek, hogy az érintettek nemigen tudták, milyen szervezetet kell felállítani és főleg milyen rendeltetéssel. Kevés segítséget kaptak ehhez azok, akiknek feladatuk jutott a végrehajtás. A Postás Dolgozó egyetlen, októberben megjelent cikke nem kielégítő olyankor, amikor a szó igazi értelmében vett választási hadjáratra van szükség. Nyilvánvaló, hogy nem jelöltek és ellenjelöltek vetélkedésére kell gondolni, hanem egy olyan kiterjedt propagandára, amely tudatosította volna minden ifjú dolgozóban az új szervezet mivoltát, feladatát, azt, hogy ebben egyszerű tagként is a közélet részese, tehát még kevésbé lehet közömbös a választások alkalmával. Felelősséggel kell megfontolnia, hogy mire adja szavazatát. Ezzel a felelősséggel magának ugyanúgy tartozik, mint társainak. Erre az agitációra, bizony, nem jutott elegendő idő.

Érezhető volt ennek a hátránya a választásokon? Sajnos érezhető. A szavazást alig-alig előzte meg vita, eléggé nagy mértékű értetlenség vagy közömbösség is tapasztalható volt. No, ez is megtörtént — visszhangzott helyel-közzel.

Szóval volt ilyen tapasztalat is, ezt azonban nem szabad általánosítani. Figyelmeztetőnek azonban jól jön, és alátámasztja azt az álláspontunkat, hogy sohasem korai és fölösleges az ifjúság körében folyó, folytatandó réteg munka kérdéseinek, gondjainak feszegetése.

Még mindig az időnél maradván — látszólag ellentmondva az iménti gondolatnak —, említjük meg (mert ez is szóba került), hogy meglehetősen közelinek érezzük a SZOT által az ifjúsági tagozatok, tanácsok munkájáról szóló beszámolókra kiírt pályázat határidejét. Márciusi hivatalba lépést követve miről lehet számot adni május végéig? Nehogy az ügyes fogalmazványok érvényesüljenek — mindennemű aranyfedezet nélkül!

Bár célunk csakis az új ifjúsági szervezetek eredményes működtetése lehet, föltétlenül meg kell vizsgálnunk fogadtatásukat, hogy ennek tapasztalatait is a jövő szolgálatába állíthassuk. Igaz, hogy kevés idő jutott

a választásokat előkészítő agitációra, a helyenként megmutató érdeklenség azonban nem újkeletű jelenség. Mondjuk: nem látták tisztán a fiatalok, hogy miféle szervezet alakul a gyűlésen vannak jelen, aminthogy akadnak, akik máris elfelejtették, hogy „tegnapelőtt” milyen vezetőségbe kikerültek. De van egy másik ifjúsági szervezet is, immár négy évtizedes hagyományokkal, tehát nem ismeretlen, ez pedig a KISZ. Ennek az ajtaja előtt sem tolonganak mindenütt. Miért? Van, aki szerint némelyik középiskolában túlzottan is ajánlatos KISZ-tagnak lenni. Az innen „szabadulók” aztán igyekeznek is minden hasonló kötelezettséget messze elkerülni. Mennyivel szerencsésebb az a szemlélet, amely szerint a KISZ-tagság megtiszteltetésnek minősül. Az ilyen légkörben felnövő fiatal a munkahelyén is keresi, önkéntelenül is szervezi a hozzá hasonló körülből a szétszéledt iskolai közösség folytatását, pótlását.

És lám, általános vélemény az volt, hogy az ifjúsági tagozatok szervezését azokban a hivatalokban és üzemekben fogadták kedvezőbben, nagyobb érdeklődéssel, amelyekben eleve KISZ-szervezet működik. Ez is cáfolat arra a kifogásra, rosszul értelmezett párhuzamosságra, hogy egy újonnan alakuló, tehát eleve támogatott szervezet elvonja már működő társától a tevékeny fiatalokat. Nagyon jól megfér egymás mellett a kettő, ha egyeztetett munkatervvel, célszerű munkameg-

osztással dolgoznak. Egyébként is: harmincévesnél fiatalabb dolgozó lényegesen több van, mint KISZ-tag. Nekik a szakszervezet, ezen belül az ifjúsági tagozat marad érdekvédelmi szervezetként amellett, hogy a KISZ-nek elsősorban nem is ez a feladata. Tehát a KISZ-tagok sem rekednek a tagozaton kívül.

Található az a vélemény, hogy a húszévesnél fiatalabban, a pályakezdők, nehezen illeszkednek be a munkahelyi közösségbe, nem tudják elméleti ismereteiket a gyakorlati összeegyeztetni, a néhány esztendővel korosabbakat pedig már túlzottan lekötik a családalapítás gondjai. A szükséges mellékkezeset sokukat elvonja a közösségi élettől. Ha pedig ez a folyamat elkezdődik, nemigen állítható meg a korunkra olyannyira jellemző elidegenedés.

Visszakanyarodhatunk az eredeti gondolathoz. Ha a tagozatok megalakítása ilyen időt tüneteket is a felszínre vetett, talán már nem is idejében boncolgatjuk a görcsös rostokat. Jobb azonban később, mint soha. Az érdeklenségre ugyanakkor nem válaszolhatunk; ami elmaradt az előkészületek során, azt mielőbb pótolniuk kell a megválasztott vezetőségeknél. Egyébként is folyamatos munkáról van szó. Nemcsak a mostani fiataloknak kell megtudniuk, hogy a szervezet ögertük jött létre; minden évben lép egy új korosztály... velük tiszta lappal lehet és kell indulni. Ha ez sikerül, néhány éven belül egészen más képet festhetünk az ifjúság magatartásáról.

Irányítás vagy együttműködés

Rendszerünkben az ifjúsági szervezetek természetesen alkalmazkodnak a szakszervezeti, illetve a postai felépítéshez. Tehát az alapszerveken belül tagozatok, a tszb-knél tanácsok alakultak. Elnevezésében sem új a központi vezetőség mellett működő ifjúsági tanács.

A postán dolgozó sok fiatalból általában kellő létszám jut valamennyi szakszervezeti alapszerve, hogy mindenütt működőképes tagozatot alkot-hassanak. Valóságos nehézségekkel egyedül a körzeti szakszervezeti bizottságok ifjúsági tagozatainak kell szembenézniük. De ne túlozzuk el ezt se! A területi szétszórtság nem új fogalom a postások körében, a kszb-nek ugyanazokkal a gondokkal kell megküzdenie, s még a jszb-k idejében igen sok hasznosítható tapasztalat összegyűlt.

Talán nagyobb figyelmet érdemel a tanácsok kialakult szervezete és együttműködésük mikéntje a tagozatokkal. Milyen jó, hogy a fiatalok csak

irányelveket, egyébként szabad kezét kaptak szervezetük kialakításához. A tapasztalatok szerint ugyanis mindenütt alkalmazható mintát nem lehetett volna kitalálni.

A nagy létszámú, de viszonylag kevés alapszervezettel irányító tszb-knél valamennyi tagozat titkárát (vezetőjét) beválasztották a tanácsba. Erre példa a két távfeszélő igazgatóság. Nem járhattak így el a területi postai igazgatóságoknál működő tszb-k. Ezeknél jóval több tagozat alakult, mint ahány tagú tanácsot választottak. Ki van tehát zárva annak a lehetősége, hogy minden tagozat közvetlenül képviseltesse magát a tanácsban. Ha már így alakult, célszerűnek mutatkozik a miskolciak testet öltött elképzelése, nevezetesen az, hogy nem tekintették a tanácstagság feltételének a tagozatvezetői tisztséget. Így találkozhatunk a tanácsban sportfelelőssel vagy klubvezetővel ugyanúgy, mint egyéb tisztségeket betöltőkkel is. Tehát megteremtették egy

„komplextestület” működésének feltételeit. De hogy a tagozatok se érezzék azt, hogy magukra hagyták őket, instruktóri hálózatot alakítottak ki. Megvannak tehát a kétirányú információáramlás csatornái. A pécsiiek a tanács összetételénél a rétegvédelem tartották szem előtt, de hallottunk olyan megoldásról is, hogy a reszortfelelősöket meghívják a tanácsok üléseire.

Adjunk helyt annak a véleménynek, hogy a közép- és az alapszervek kevés időt kaptak arra, hogy eszmeileg előkészítsék az új szervezeti formát! Bár csak bizonyos megszorításokkal... Ugyanis elhangzott olyan vélemény is, hogy akiben van egy kevéske hajlam a közéletiségre, az tisztában volt azzal, hogy mi készül. Aki viszont semmi iránt nem érdeklődik, azt hosszabb idő alatt sem lehet kimozdítani a fásultságból.

Bőven van tennivaló

Példákat is be tudunk mutatni, meríthetnek belőlük gondolatokat mások is. A miskolci tanács a feladatait a következőképpen foglalta össze:

- Különböző figyelmet fordítanak a fiatalok tanulási, művelődési, sportolási és szórakozási lehetőségeinek megteremtésére, a tömegsportrendezvényeken való részvétellel.

- Rendszeresen figyelemmel kísérik a fiatalok élet- és munkakörülményeit érintő kérdéseket.

- Részt vesznek az ifjúsági versenyformák, munkamozgalmak fejlesztésében, korszerűsítésében.

- Ösztönzik a fiatalokat a különböző ifjúsági versenyformákba való bekapcsolódásra.

- Figyelemmel kísérik a pályakezdők munkahelyi beilleszkedését.

- Gyakorolják a hatáskörükbe utalt jogokat, felelősséget vállalnak azok érvényesítéséért.

Hatáskörüket a következőképpen vázolták fel:

DÖNTENEK

- minden olyan kérdésben, amelyet a tszb döntési hatáskörükbe utal,

- félévi munkaprogramjukról,

- az ifjúsági tanács tisztségviselőinek megválasztásáról, felmentéséről, az évi beszámolórol,

- az ifjúsági alap szétszórtságáról (a partner KISZ-bizottsággal egyetértésben),

- az ifjúsági üdülőjegyek elosztásáról;

EGYETÉRTÉSI JOGOT GYAKOROLNAK

- az ifjúsági versenymozgalmak feltételeinek és az erre a

Hogy a lebonyolításra se jutott volna megfelelő idő, meg hogy a feladatok nem voltak eléggé részletesen megadva, azal már vitatkozni kell. Egyrészt semmi valószínűsége sincs annak, hogy hosszabb idő alatt másképpen szervezték volna meg a választásokat, másrészt nyílt szándékkal bízták a szervezeti formának és a munka tartalmának kialakítását az érdekeltekre. Igazítsák saját igényeikhez, a helyi szükségletekhez érdekeik védelméért! Lehet, hogy szokatlan volt a felajánlott önállóság, hogy helyenként bizonytalanságot keltett a nagy cselekvési szabadság. A riadalom azonban nem tartott sokáig, megalakultak az új szervezetek, a tanácsok megbeszéléseket készítenek elő, munkatervet állítanak össze, és azt határozattal is meg akarják erősíteni.

célra fordítható jutalom keretösszegének megállapításakor,

- az ifjúsági klubok működéséhez szükséges anyagi és tárgyi feltételek meghatározásakor;

VÉLEMÉNYEZIK

- mindazokat a gazdasági tervek, a kollektív szerződés, annak függelékét, a működési szabályzatot stb., amely hatással van az ifjúság élet- és munkakörülményeire,

- a tszb elé kerülő, az ifjúságot érintő előterjesztéseket,

- a 30 éven aluli fiatalok lakásvásárlási, lakásépítési kölcsönének személyre szóló odaítélését, a vállalati lakáskijelölési jog gyakorlását;

ELLENŐRZIK

- az ifjúsági törvénynek és az ifjúságra vonatkozó különböző határozatoknak az érvényesülését.

Nem állnak távol ettől a Budapesti Távfeszélő Igazgató-ságánál megválasztott ifjúsági tanács tervei sem. Elfogadott hatáskörükből néhány tétel:

- A tanács évente 15 000 forint jutalmat oszthat szét, egy tm-jelvényt és oklevelet, egy Forradalmi Ifjúsági Napok jelvényt és egy Kiváló Dolgozó kitüntetést ítélhet oda.

- Kétévenként rendelkezik a TIG csereüdülési lehetősége fölött.

- A galyatetői és a balatonföldvári vállalati üdüdőben egy-egy szoba fölött rendelkezik.

- Lehetősége van évenként Szántódon egy ifjúsági találkozó szervezésére.

- Évi 10 000 forint segélyt oszthat szét.

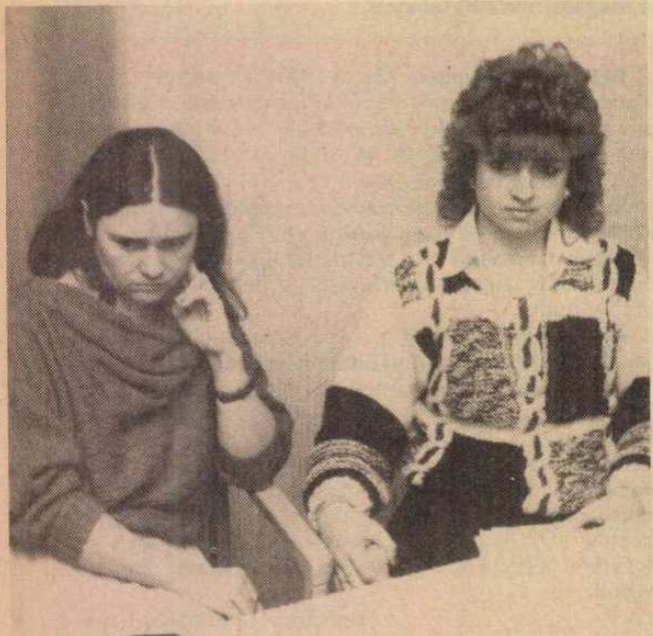
- Az igazgatóság híradójában egy oldal a rendelkezésére áll.

Nem maradtak ki a jogosultságokból a TIG-nél működő tagozatok sem: évente 1000-1000 forintnyi jutalmat adhatnak a tszb és az szb keretéből.

Hogy az élet már elkezdődött, és hogy a társszervezetek partnernek tekintik az ifjúsági testületeket, arra egyetlen esemény utalunk: a miskolci tanács elnökét már meghívták egy környezettanulmányra.

Úgy tűnik, mégsem idő előtt, hanem nagyon is idejekorán kopogtattunk be a nemrég megválasztott ifjúsági tagozatokhoz, tanácsokhoz. Megküdöttek a kezdés nehézségeivel, és beszélgetésünkből — úgy vélem — igen hasznos tapasztalatsere kerekedett ki. Sok szerencsét kívánunk működésük-höz, amelyet mindig kíváncsian figyelemmel kísérünk, hiszen az ifjúság körében kifejtett réteg munka sohasem veszíti el időszerűségét.

Benda István

Torsa Ibolya
Csaba Andrásné

Miks Imre
Kecskeméti Mária
Szabó Frigyes
Kővári Gábor

Iskola, valamikor a város szélén

Valamikor rengeteget gyalogoltunk. Gyalog mentünk a munkába s onnan haza, gyalog a sportpályára, gyalog a barátokhoz, ismerősökhöz. Bárhova, csakis gyalog.

Emlékszem, hogy itt mellettünk, a Posta Javítóüzemében befejeződött a munka, mintha körmenet indult volna, a munkások úgy ballagtak egymás után haza, a Wekerle-telep felé.

Az iskolába is mindig gyalog jártunk. Messziről ugyan, mégsem tűnt soha messzi —, mesél a Tanár urak, s szavuk fülemben egybecseng szüleim „gyalog-meséivel”: „a Stefánia-ról a Hoffherr és Schrantz”-hoz vagy a Heppner át Budára — megspórolva így a szakaszjegyet, de még a kasszakaszt is, „utazva” olcsó lábbal.

A 75 év

1912-ben a Magyar Királyi Posta és Távirat megnyitotta önálló postaműszereszi tanonciskoláját a Gyáli úton, a Zombori utca sarkán.

A felszabadulás után, az iskola nevéből először csupán a „királyi” szó töröltetett. Később a műszerész tanonc műszerész iparostanulóvá, még később iparitanulóvá változott.

A változásoknak még koránt-sincs vége: a „technikum” megjelölés először 1951-ben tűnik fel az iskola elnevezésében, s tartja magát egészen 1972-ig. Közben veszi fel az intézmény Puskás Tivadar nevét. Egy átmeneti időszakban technikum és szakközépiskola néven működik.

Visszatekintve a változásokra szembetűnik a magyarság oktatási bizonytalansága: vajon milyen forma, milyen képzés lenne a legmegfelelőbb? 1972-től a „szakközépiskola” mellett voksoltak, először „táv-közléstechnikai”, majd „híradástechnikai” titulussal. S eljött 1985, ami tulajdonképpen visszavetett az átmenetnek nevezett időre: a „Puskás” ugyanis újra technikum és szakközépiskola „egyszemélyben”.

Találomra fogalmazva: műszaki középiskola, ahol az első két évben mindenki számára egy-

öntetű az anyag. A tanulmányi eredményektől függően ekkor dől el, hogy még három évig (2+3-as képzés), mint technikum, vagy csak két évig (2+2-es képzés), mint szakközépben tanulhat tovább a diák.

A felmért dolgozatok, a tanulmányi eredmények összesítését számítógép végzi. Így minden tanuló naprakészen tudja, hogy a rangsorban hányadik helyen áll, vagyis, hogy milyen lehetőségek nyílnak előtte.

Tanonciskola és személyi számítógép. 75 év. A tanonctörvény még azt mondja ki, hogy a 14. évét még be nem töltött tanonc „csak” 10 órai munkára kötelezhető.

A ma „tanoncainak” számítógép mondja meg, hogy pillanatnyilag honnan a tanulmányaikkal, hogyan ismerjék fel lehetőségeiket, kis túlzással talán azt is: hogyan döntsenek.

A „Puskás visszahív”

Nem hiszem, hogy sok olyan iskola működik Budapesten, ahol a tanári kar jórészt az iskola volt növendékeiből tevődik össze. A „Puskás”-ban tízen ilyenek. Köztük az intézmény vezetője, Kecskeméthy Emil. Ő még a „Magyar Királyi...” kezdetű iskolában tanult, a II. világháború éveit alatt. Évfolyamtársa volt az a Rácz János is, aki jelenleg a győri Távközlési Műszaki Főiskola igazgatója. Lehet, hogy titokban igazgatóképző volt a „Puskás-előd”? Az talán nem, de a nevelő-tanító iskolához való hűséget, mióta csak fennáll, magas fokon plántálta át. Kecskeméthy Emil 59 óta tanára, 69-től igazgatója az intézménynek.

Itt volt diák a tanári korból Lénárt Gusztáv, Kóvesi József és Sebán Pál is. Utóbbi 27 éve tanít a „Puskás”-ban. Érthető, hogy Sebán tanár úr a 75. évfordulás ünnepségsorozat egyik fő szervezője.

Ha a diákevek időrendi sorrendjét követem, akkor Kaposvári József, Bakó Imre és Materny Károly tanár úrak követnek. Materny 17 évet volt „hűtlen”, hogy aztán megfogalmazhassa a „Puskás visszahív”

mondást. A „hűtlenséget” a Posta Rádió-Televízióműszaki Igazgatósággal követte el. Enyhítő körülmény: a szakmában maradt. *Blastik István*nal viszont a szakmát nem tudták megszerettetni volt tanárai. Ezért tíz éve már, hogy rendhagyó módon, matematikát-fizikát tanít. A fiatal generáció képviselői *Prusinszki István* és *Heller Ferenc*.

Sebán tanár úr szerint, ökött itt tartották őket az iskolában. Egy biztos, hogy Heller Feri, aki annak idején az iskola KISZ-titkára volt, a „Puskás Emlékérem” büszke tulajdonosa. Ezt az érmet eddig összesen 7-en tudhatják magukénak.

Ünnepelni jó!

Erre Bálint György hívja fel a figyelmünket. Jó, mert kevés az igazi ünnepnek való. S az emberek szeretnek ünnepelni: valamilyen közös célt, főleg, ha eredményt. „Jelenti emellett az embereknek legalább pillanatnyi egybeforrását és szolidaritását valamely közös csodát jegyében.” A 75 éves „Puskás Tivadar Híradástechnikai Szakközépiskola és Technikum” ünnepi rendezvénysorozata is ezt a jóleső felemelkedést előlegezi.

Február közepén a szalagavató ünnepséggel kezdődött, ahol már érezni lehetett, hogy kezd összejönni a nagy „Puskás-család”. S hogy mi várható a továbbiakban? Íme: a névadó sírjának megkoszorúzása március közepén, áprilisban a „Puskás-diáknapi”, májusban a ballagás, az iskolatörténet kiállítás megnyitása, az ünnepi párttaggyűlés, júniusban a pedagógusnap.

A Magyar Posta 50 000 példányban alkalmi levelezőlapot bocsát ki az évforduló tiszteletére, s az iskolában alkalmi postahivatalt nyit és működtet a májusi ballagáskor.

Az ünnepségek sorát az új tanév nyitása zárja. Ünnepelni jó! S jó dolog úgy befejezni valamit, hogy vele rögtön kaput nyitunk. Iskoláról lévén szó, hát iskolakaput, új tanévet.

T. Molnár

Apróságok innen-onnan

— Doktor úr, a gyomromra van panaszom. Fáj és hasogat, pedig diétázom, hogy fogjak.

— En más véleményem vagyok, asszonyom. Ahogy elnézem több ízben, a postán a felvételi ablaknál ülve, munka közben mindig eszeget valamit. Azt hiszem, inkább a gyomrának van panasz a önre.

*

A hivatalvezető megkérdezi a pénztárostól:

— Szaktársnő, hisz maga a túlvilági életben?

— Hát... hogy is mond-

jam... De miért kérde, vezető szaktárs?

— Mert a nagybácsija, akit a temetésére a múlt héten kért egy nap eltávozást, most telefonon hívja.

*

A chikagói nagypostán északa két kasszaíró már a negyedik páncélszekrényt feszíti fel keszerves ügyel-bajjal, de teljesen üres valamennyi.

— Hagyjuk abba, öregem, mondja a fiatalabbik. Az idősebb körülnéz, majd mérgesen ledobja szerszámaikat: — A fene egye meg a hétpró-

bás hülyeségedet. Most veszem észre, hogy nem is a nagypostára, hanem egy páncélszekrénygyárba vezetél!

*

Kint vihar tombol. A kisfiú az anyjához:

— Anyu, hadd menjek le, hogy bedobjam ezt a fontos levelet a postaládába.

— Szó sem lehet róla, kisfiám! — int le az anyja.

— Ebben a csúdar időben a kutyát sem szabad kivenni a házból. Add csak ide, majd az apád bedobja.

Dénes Géza

Varázslat

A Postás Művelődési Központ díszterme ünnepi szála. A kristálycsillárok csöngettyűi alatt hosszúsúllyás báli kerengők suhannak. A mennyezet freskóján gondtalan puttók. Az aranyfűst csik díszkréten. Az körbe a gipszstukkó feületén. És aranybarna függönyök esése, boltívek, zongoraszó.

A tojástartó krokodil

A postás óvodák III. ábrázolókiállításán jaja de más a levegő!

A Postás Művelődési Központ díszterme virágos, virágzó gyerekkacaj. Főszállók hópédies csoda. Tarka lepkeidisz. Rebbenő színesség. Sokajtos mesevár. Ez másfajta varázslat!

Rajzsöz szemű dugóló vágat piros foszforpatájú gyufalában. Harmonikamacska nyávog utána, csőtészta szájú, szemöldökű, csillagtészta szemű. Papírkutya ugat, s mintha a hóval, mint labdapelyhekkkel zsonglorkindne a Téliapó. És mesésen félrelelmetes a tátott szájú piros-féher-zöld tojástartó krokodil.

Másfajta varázslat!

Kínai népmese

A nyuszi a téli erdőn hazafelé menet két gyönyörű répat talál. Ahogy eszi nagy örömmel, eszébe jut az ő csacsi barátja: hátha éhes. Át is viszi hozzá a másik répat. De a csacsi nincs otthon, így az ajtaja előtt hagyja, s hazamegy. Aznap a csacsi is szerencsével jár, s már jóslakva érkezik. A répat meglátva

A siker fokmérő

eszébe jut a barátja: báránya. De mivel ő sincs otthon, úgy tesz, ahogy a nyuszi tett. Aznap a báránya is talált káposztát az úton: nem éhes. De lehet, hogy a barátnőm, az őzike még nem evett ma — így gondolkodott, s rohanást vitte hozzá. De ma ő is talált eledelt. És vitte az őzike a répat egyenesen a nyuszi házához...

Ezzel a mesével egyhangú, magabiztos győzelmet arattak a szegedi óvónők, s nem csupán a mese kedvessége miatt. Bár a bevezető furulyaszó „lámpaláz” volt, a színrelépés már tökéletes. Ötletes maszkokban, jelmezekben, a szereplőket bájjal megjelenítve, szellemes hangutánzással, a gyerekek figyelmét végig lekötve mutatták be a produkciót.

A postásóvónők, óvodai dolgozók meséi: Takoné Kalmár Zsuzsanna, Farkas Józsefné, Ficsorné Kurunczi Margit, Fürtőné Jánosné és Görög Gáborné. Ily módon folytatódott a „szegedi hagyomány”. Az első

versenyen ugyanis megosztott II. díjjal, két évvel ezelőtt I. díjjal térhettek haza. Sikertől megvédeniük címüket. Gratulálunk!

A mese vége

De gratulálunk a „varázslat” szervezőinek — rendezőinek is, a Posta Szociális Hivatal és a Postás Művelődési Központ illetékes dolgozóinak, s a nehéz munkát végző zsűrinek.

A 21 versenyző helyhiány miatt itt nem lehet felsorolni, de az illendőség kedvéért álljon itt a díjazottak neve: II. díj: *Marosiné Váradi Andrea* (II. sz. óvoda), III. díj: *Czuczuka Györgyné* (III. sz. óvoda), a Postások Szakszervezetének különdíja: *Szabóné Hamech Ildikó* (Debrecen).

Mindig öröm, tiszta, boldog gyermekarcokat látni. Egy-egy produkció sikerének igazi fokmérője. Talán az egész életünknek. Talán csak őket kellene mindig, s jól figyelniük.

— tmg —

Készülnek a művek

Neked melyik tetszik?

Vetélkedő

A munkavédelmi, közlekedésbiztonsági és a szabadidős balesetmegelőzési ismeretekről

A vetélkedőt a IX. fővárosi szakszervezeti ifjúsági napok keretében a Szakszervezetek Budapesti Tanácsa, a KISZ Budapesti Bizottsága a Fővárosi Közlekedésbiztonsági Tanács és az Országos Munkavédelmi Felügyelőség Fővárosi Munkavédelmi Felügyelősége hirdeti meg.

A vetélkedő célja: a balesetek megelőzése céljából a fiatalok munka- és egészségvédelmi, közlekedésbiztonsági, valamint a szabadidős balesetelhárítási ismereteik bővítése, azok gyakorlati alkalmazásának megismertetése.

A vetélkedőn részt vehetnek a budapesti gazdálkodó szervezetek 3 fős csapatai. A csapattagok életkora nem haladhatja meg a 35 évet, és munkavédelmi beosztású vezető vagy dolgozó, valamint gépkocsi-előadó a vetélkedőn nem vehet részt.

A verseny lebonyolítása:

1. A jelentkezők részére postai úton meg-

küldjük, vagy személyesen átvehetik az előselejtező kidolgozandó, írásos feladatait.

2. Az írásos feladatok 1987. március 25-től igényelhetők levélben vagy személyesen a Szakszervezetek Budapesti Tanácsánál Budapest, Dózsa György út 84/B. Levélcím: Budapest 1415.

3. A feladatokat 1987. június 1-jéig kell beküldeni a fenti címre.

4. A beküldött feladatokat bírálóbizottság értékeli.

5. A legmagasabb pontszámot elérő 15 csapat részt vesz az 1987. szeptemberi nyilvános döntőben.

A döntőben részt vevő csapatok díjazása: első díj 15 000, második díj 12 000, harmadik díj 9000, negyedik díj 6000, ötödik díj 4500, hatodik díj 3600 forint.

A helyezést el nem érő csapatok tárgyjutalomban részesülnek.

Rendező szervek

Ha augusztus, akkor sportnapok

A Postások Szakszervezete nagy fontosságot tulajdonít annak, hogy a tömegsportesemények kifejezzék a tagság érdekeit, igényeit. Ennek megfelelően a lehetőségeink szerint egész évben rendszeres testedzési, sportolási lehetőséget nyújtunk a postás dolgozók részére.

Az egész éven át tartó sportolási formák mellett jelentős szabaddisport rendezvényünk lesz az augusztus 1-2. között tervezett országos postás kulturális és sportnapok. Hagyományos sportünnepélyünkkel is szeretnénk népszerűsíteni a testedzést, továbbá lehetőséget adunk a résztvevőknek sportfelkészültségük bizonyítására.

11 postaigazgatóság és a központi postaszervek válogatott játékosai a Lumumba utcai sporttelepen, a Római-parti üdülő és vízitelepen, a Népstadionban és Tasson a következő sportágakban mérhetik össze ügyességüket és adhatnak számot küzdési tudásukról.

Az asztaliteniszt férfi, női egyéni versenyformában bo-

nyolítjuk le. Újdonság, hogy országos versenyen első alkalommal vesznek részt ebben a sportágban a nyugdíjasok.

Az atlétika különböző versenyszámaiban egyéni és csapatversenyeket rendezünk. Köztudott, hogy a legtöbb érmet ebben a sportágban gyűjthetik maguknak a résztvevők. Jó lesz tehát a lakóhelyeken, háziversenyeken kocogással elkezdni a bemelegítést, hogy augusztusban a legjobb formában álljanak a rajthoz.

A családok részére szervezett játékos vetélkedők a postásnap lehangulatossabb, legszórakoztatóbb eseményei közé tartoznak.

A férfi és női evezős és kajakversenyek résztvevői a Római-parti vízitelepen találkoznak, s a 2 kilométeres víziút megtétele után a stopperóra dönti el, ki a legjobb ebben a sportágban.

Fejlesztésben a férfiak körmerőzős formában versenyeznek.

A nagy postás ho-ho-horgászok Tasson dobják be a csalit és

próbálnak szerencsét a halakkal. Úgy hallottam, az utóbbiak reszketnek attól, hogy megvan számukra a napjaik.

Kerékpár gyorsasági és ügyességi versenyt már az elmúlt évi budapesti postásnapokon rendeztünk. Ennek sikerén felbuzdulva gondoljuk, hogy országos szinten is nagy érdeklődést vált ki ez a sportág. Nem kell hozzá más, csak két vállalkozó szellemű postás férfi és egy nő.

Kézilabda sportágban kíváncsian várjuk, hogy a férfiak vagy a nők játéka lesz-e a színvonalasabb, izgalmasabb.

Egész biztos viszont, hogy izgalmasabb nem lesz hiány a labdarúgópályákon. Ezt a sportágat férfiak, nők és öregfiúk részére szervezzük meg.

A labtenisben a labda zsonglőrei vesznek részt.

Lövészetben a jó szemű és biztos kezű postás versenyzőkre lesz szükség.

Valószínű, hogy izgalmas mérkőzések elé nézhetünk a férfi, női röplabdameccseken.

A szellemi sportok kedvelői, a sakkozók is bizonyára várják már e rangos verseny időpontját.

Teke sportágban az elmúlt évben Szegeden találkoztak egymással a legjobbak. Az idén országos verseny keretében Budapesten nyílik lehetőség az újbóli bizonyításra.

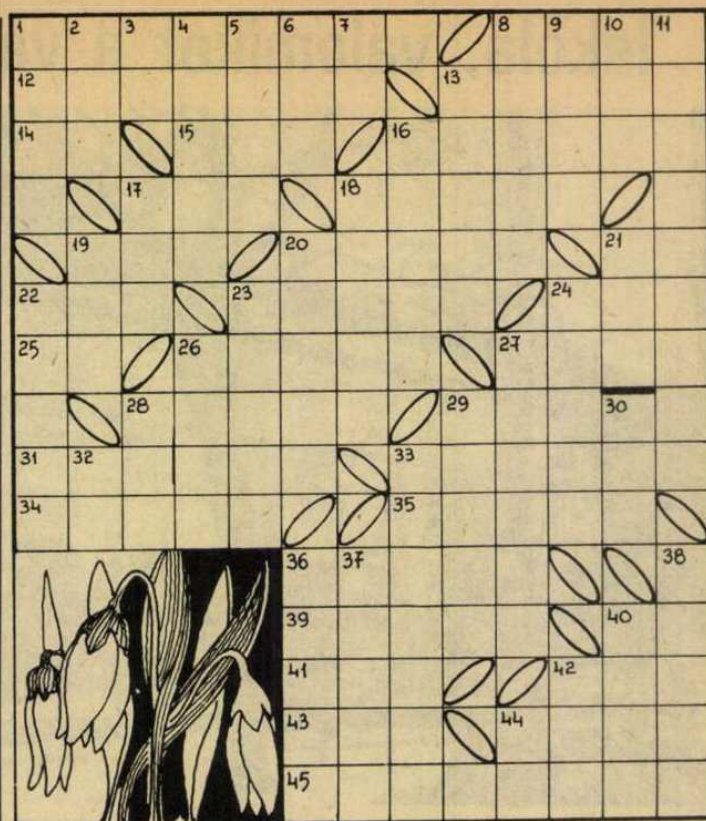
Egyre nagyobb népszerűségnek örvend a postások körében is a tenisz. A Népstadion megfelelő feltételeket nyújt majd a játékosoknak a versenyzéshez.

A tollaslabda versenyeket férfi és női párosok részére szervezzük meg.

A fiatalabb korosztály, a 6-12 éves korú fiúk és lányok részére úszóversenyeket szervezünk a Római-parti postás-üdülőben.

A sportversenyek mellett látványosnak ígérkezik a Postás Repülő és Ejtőernyős Klub bemutatója. Az érdeklődők számára pedig bizonyára kellemes kikapcsolódást, szórakozást jelent a kulturális rendezvény.

T. S.

Az idei tél kemény hidegével nagyon megviselt bennünket! Éppen ezért a szokásosnál is jobban várjuk, hogy kilábaljunk belőle. Március lévén jogos a reményünk. S mi már keresztretjénnyünkben a tavaszt idézzük. Beküldendő a vízszintes 1., 28., 39., 45. és a függőleges 11.

VÍZSZINTES:

1. A Walkürben ez a hős éneklő a tavaszi dalt. 8. A cipő része. 12. Kenő. 13. Fogda (nép.). 14. Rita egyenmű. 15. ... poetica. 16. Gesztenye. 17. Vonatkozó névmás. 18. Welles, amerikai filmrendező, filmszínész személyneve. 19. Dunaparti város az NSZK-ban. 20. Az avatni ige egyik alakja. 21. Éjtélig tart. 22. Ömlaszt. 23. A függő (ford.). 24. A per egyik oldala. (ford.). 25. Folyó Olaszországban. 26. Egy bizonyos munkahely. 27. Angol tó. 28. A tavasz, a virágok római istennője. 29. Bérzárlat. 31. Dubrovnik olasz neve. 33. Part menti öböl. 34. Régi mértékegység. 35. Meg akarunk válni tőle. 36. Népszerű, popénekes. 39. A szerelmi dalok műsorszáma. 40. Amiből nemrégiben elegünk volt. 41. Bő. 42. Pirok színű nedv. 43. A Volga mellékfolyója. 44. Tengeri homokpad. 45. A „Tavasza jóslók itt” című költemény írója, személynevének kezdőbetűjével.

FÜGGŐLEGES:

1. Testünk bal oldalán található. 2. A Halotti beszéd szava. 3. Tojás, németül. 4. Kis mértékegység. 5. Ilyen ezerjő is van. 6. Ungvár folyója. 7. Biztató szócska. 8. Ez a káposzta nagyon finom. 9. Dal (ford.). 10. Ipari növény. 11. Botticelli festménye, melynek címe tavaszt jelent. 13. Szlovákiai város. 16. Riadó (ford.). 17. Énekhang. 18. Gyermekeintézmény. 19. Olasz egy. 20. Görög piactér. 21. Kedvelt tesztá-szórakozás. 22. Dalm. 23. Kelet-európai nép. 24. Vadállat (ford.). 26. Női becenév. 27. Város, tó Svájcban. 28. Afanisztán része! 29. Egy harapás. 30. Igen, szlovákul. 32. Osztrák és román gépkocsijel. 33. Odatapad. 36. Traktormárka. 37. Névelős francia kártyaszín (ford.). 38. Egési termék. 40. A három a kislány egyike. 42. Vidám, nemzetközi találkozó. 44. Házállat.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: április 7. Előző rejtjénnyünk helyes megfejtése: A tél bőrtöne nem fűja, pedig csak egy szem pici cinege.

Könyvtalványt nyertek: Akács Miklósné (Mocsa), Bori Zsuzsa (Érd), Ecsedi Lászlóné (Komárom), Pallér Gáborné (Budapest).

NÉPSZAVA FUTÁS '87

A szakszervezeti mozgalom az egészséges életmódra való nevelést, a rendszeres testedzést, a tömegsport népszerűsítését alapfeladatának tekinti.

A SZOT testnevelési és sportosztálya a Népszava Lap- és Könyvkiadóval karöltve

1987. április 18-án délelőtt

rendezi a „Népszava '87” hagyományos futóversenyt, amelyen nemre és korra való tekintet nélkül bárki részt vehet.

A sporttalálkozót Budapesten a Népligetben az Építők Sportpálya előterében rendezzük.

9-kor családi futás (szülők és gyermekek 3 fő) 1600 méter, 9.30: nők futása 2500 méter; 10-kor a férfiak futása 5000 méteren, 11-kor ünnepélyes eredményhirdetés.

A sportprogrammal együtt 10-14 óráig szórakoztató programot rendezünk. Lesz tombola, büfé, kirakodóvásár.

A résztvevők között „Népszava '87” feliratú trikót osztunk ki. Sorsolással még számos más ajándék nyerhető.

Üzemeink, iskolák, intézmények csoportos indulása esetén a szervezők külön jutalomban részesülnek.

SZOT testnevelési és sportosztálya
Népszava Lap- és Könyvkiadó

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ

Telefon: 428-777

Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó

Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-810

Levél cím: Budapest, Postafiók 32. 1964

Egyszámlaszám: MNB 215-96 430

Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató

Előfizetési díj egy évre: 24 Ft

87-0510. Szikra Lapnyomda, Budapest

Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató

ISSN 0230-4163

1 2 1 6 * * *

Magunkat ajánljuk

Talán még olvasóink sem tudnak eleget a postások sportegyesületeiről, pedig a Postás Dolgozó rendszeresen ad tájékoztatást működésükről, eredményeikről. Valószínű, hogy még kevesebben szereztek tudomást arról, hogy a Budapesti Postás Sport Egyesület PSE-híradó címmel új lapot indított.

Pedig egy alkalommal, tavaly ősszel már kezükbe vehették a sport iránt érdeklődő postások egyesületük folyóiratát. Hogy a híradó mielőbb rátaláljon rendszeres olvasóira, egy mintapéldány megküldésével a fővárosi szakszervezeti bizottságokat

kértük meg arra, hogy tegyék közzismertté a tagság körében.

A PSE-híradó évente két alkalommal (márciusban és szeptemberben) keresi meg olvasóit, bőséges tájékoztatást nyújtva az egyesület életéről, bőven illusztrált riportokban ad számot a szakosztályokban folyó tervszerű munkáról, az utánpótlás-nevelés kérdéseiről, a Postások Szakszervezetével közösen rendezett tömegsport-megmozdulásokról, arról, hogy az egyesület milyen erőfeszítésekkel igyekszik hozzásegíteni a postásokat a rendszeres sportolás lehetőségéhez. Ezenkívül hírekben számol be az egyesület életében zajló fontosabb eseményekről, a bajnokságok állásáról táblázatokat, továbbá versenynaptárt közöl.

Kedves Olvasónk!

Március vége felé megjelenik a második évfolyam 1. száma. Színes borítója, szerény, de izlésses kivitelezése remélhetőleg felkelti érdeklődését. Példánymintát mindössze 4 forintot árának ellenében jó olvasmányt ígér. Keresse szakszervezeti bizottságánál, a sportfelőlnél! Örömlénk, ha előfizetónkként üdvözölhetünk.

A PSE-híradó szerkesztősége

Dr. Szentgyörgyi Imre tájfutó emlékverseny

1987. április 19.

A naptár jóvoltából az idén húsvétkor lesz a Nemzetközi Postás Kupa tájékoztatósi futóverseny a Gerecs hegységben, a Szárígy és Nagygyháza között elterülő Zuppa-tető környékén. A versenyközpont és a cél Nagygyházáról, illetve az M1-es autópálya óbaroki parkolóhelyétől irányító táblák segítségével közelíthető meg.

A verseny védnöke a Budapesti Postaigazgatóság, így az elit kategóriák győztesei és helyezettei az általa felajánlott tiszteletdíjakat vehetik át.

A Postás Kupa második napján, húsvét vasárnapján egy újszerű kezdeményezésben lehet részük a postás dolgozóknak. A rendező első alkalommal írták ki a dr. Szentgyörgyi Imre tájfutó emlékversenyt, amely a Budapest 70-es postahivatal volt dolgozójának, a tájfutó szakosztály tavaly elhunyt vezetőjének állít emléket, ugyanakkor lehetőséget ad a postás

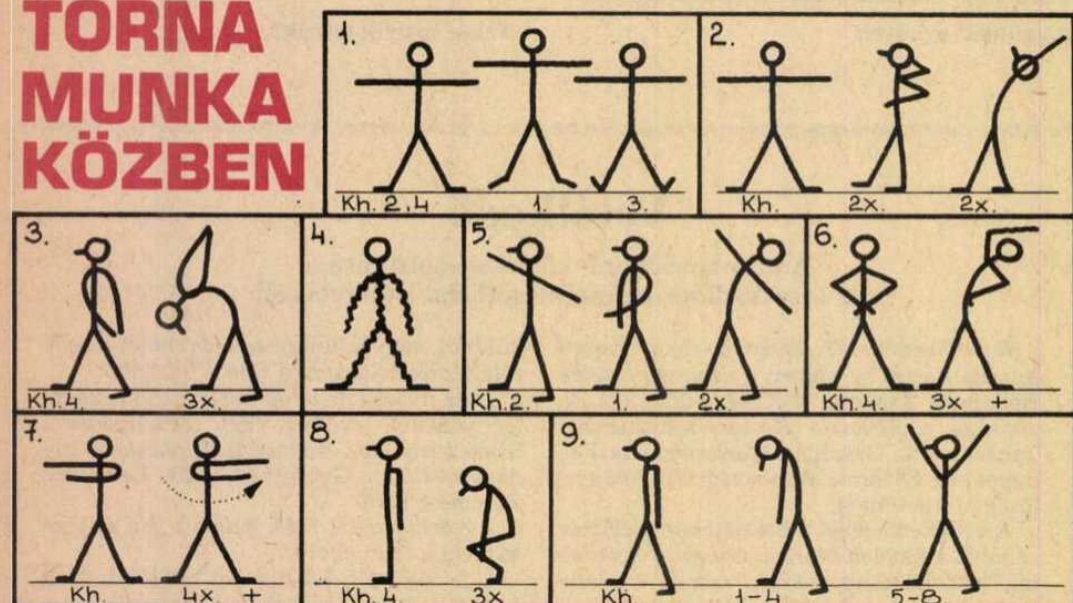
dolgozóknak és hozzátartozóiknak, hogy tömegsportverseny keretében mérhessék össze fizikai felkészültségüket és tájékoztatói készségüket.

Ezen az utóbbi versenyen csak tájfutó minősítéssel nem rendelkező postás dolgozók és hozzátartozóik állhatnak rajthoz. Versenyforma: 2 fős csapatverseny, a tájfutó versenyek szabályai szerint rendezve; április 1-ig nevezhetnek az érdeklődők, a kiküldött kártyák szerint.

A győztesek és a helyezettek a Postások Szakszervezetének tiszteletdíjait nyerik el. Az a postaszerv, amelyik a legtöbb pontot gyűjti össze, 1 évig védi a szakszervezet vándorszerlegét. Minden érdeklődőt szeretettel várunk, reméljük, hogy a Nemzetközi Postás Kupával egyidőben és helyen lebonyolítandó emlékverseny minden postás dolgozóknak jó kapcsolódást és igazi sportélményt fog jelenteni.

Rendezőség

TORNA MUNKA KÖZBEN

1. Kiindulól helyzet: kis terpeszállás, karok oldalsó középtartásban. 1. ütem: emelkedés lábujjállásba. 2. ütem: ereszkedés kiindulól helyzetbe. 3. ütem: emelkedés sarokállásba. 4. ütem: kiindulól helyzet.

2. Kiindulól helyzet: terpeszállás, kéz a mell előtt. 1-2. ütem:

könyökhúzás kétszer hátra. 3-4. ütem: karnyújtással magastartásba, karhúzás kétszer hátra.

3. Kiindulól helyzet: terpeszállás ujjfűzés a test mögött. 1-3. ütem: törzshajlítás előre háromszor karhúzással a fej fölé. 4.

ütem: törzsnyújtással kiindulól helyzetbe.

4. Kiindulól helyzet: alapállás. Láb- és karhúzással izomlazítás.

5. Kiindulól helyzet: terpeszállás, karok oldalsó középtartásban. 1. ütem: karlendítés lefelé, karkeresztzés a test előtt. 2.

ütem: karlendítés vissza a kiindulól helyzetbe. 3-4. ütem: törzshajlítás hátra kétszer (tenyér lefelé).

6. Kiindulól helyzet: terpeszállás, kéz a csípőn. 1-3. ütem: törzshajlítás balra háromszor, jobb karlendítéssel magastartásba. 4. ütem: kiindulól helyzet. 5-8. ütem: ellenkező oldalra is.

7. Kiindulól helyzet: terpeszállás, karok jobb oldalsó középtartásban. 1-4. ütem: törzsfordítás balra négyszer, páros karlendítéssel bal oldalsó középtartásba (fejjel követni a karok mozgását). 5-8. ütem: ellenkező oldalra is.

8. Kiindulól helyzet: zárt állás. 1-3. ütem: guggolótámaszba ereszkedés, rugózás háromszor. 4. ütem: kiindulól helyzet.

9. Kiindulól helyzet: kis terpeszállás. 1-4. ütem: mérsékelt törzshajlítás előre kilégzéssel. 5-8. ütem: törzsnyújtás karmelással oldalsó rézsútos magastartásba, belégzéssel.

Hamar Gábor